

धर्म—मसीनि

भिक्षु अश्वघोष

विषय—सूची

विषय

पृष्ठ

प्रकाशकीय	
निगु शब्द	१
धर्म	२
धर्म याना कमे वःलागु खँ	६
नां मयो	७
चान्हं न्हिनं धर्म वढे जुइगु ज्या	८
गल्ति स्वीकार याय्‌गु नं धर्म	९
अनाथपिण्डिक्या धर्म	१२
रोनापतीया धर्म	१५
धर्म मसीनि	१७
कायं माँयात पितन	१८
पाप बुद्धि व धर्म बुद्धि	२३
धर्म दिनि	२६
गल्ति सुइकार मयाम्ह भिक्षु	२८
ल्यापु खिचा भिक्षुपि	३०
सेवा धर्म	३३
सीम्ह मचा म्वाका विल	३४
चककंगु मनं दान ब्यूम्ह जुजु	३७
शुद्ध मनं दान ब्यूगुया फल	३८
बदमासम्ह शाक्य लिपाभि जुल	४२
मछाः धैगु दुसा धर्म मसीनि	४३

धर्म—मसीनि

भिक्षु अश्वघोष

आनन्द कुटी

स्वयम्भू

प्रकाशक :

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

श्रीघ, नघ टोल

काठमाडौं

प्रकाशक :

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
श्रीघ, नघ टोल काठमाडौं
फो. न. १४५६५

बुद्ध सम्बत २५२७

नेपाल सम्बत ११०३

विक्रम सम्बत २०४०

इस्वी सम्बत १६८३

प्रथम संस्करण ११००

थाकू

शाक्य प्रेस
ओम्बहाल जोरगणेश,
काठमाडौं ये
फो. नं. १३६०४

धर्मदान

थव धर्म मसीनि धैगु ज्ञानया सफू दिवंगत जुया दीम्ह
हेराकाजो (कर्ण प्रसाद) राजकर्णिकारया
पुण्य स्मृतिस निर्वाण लाभ यायत हेतु
जुइमा धका मनंतुना धर्मदान
यानार्पि

जहार्नार्पि :-

श्रीमती हेरामाया राजकर्णिकार
श्रीमती लक्ष्मीमाया ”
काय श्री रत्नप्रसाद राजकर्णिकार
भौ श्रीमती नृछेमाया, नानिमाया
म्ह्याय रत्नदेवी, छ्य रत्नशोभा
दिल्ली बजार ये

हेराकाजी राजकर्णिकार
जन्म ने. सं. १०१६ ब्रेलागा दशमी
मृत्यु ने. सं ११०३ चउला द्वितीया

DhammaDigital

Digitized by DhammaDigital

प्रकाशकीय

धर्मं मसीनि धैगु थ्व सफू धर्मकीर्ति विहारया गुइ न्यागूनु
(६५) सफूया रूपे छिकपिनि न्होने तय् दया लयताः वो ।
थ्व सफुती धर्म मसीनि धैतगु या अर्थ खः थौं कन्हे मनूत पाप
खना ग्याना धर्म पालन याना च्वंपि स्वया नं पाप खना
मग्यापि यक्व खने दत । ए नं गुलि गुर्लि मत्योगु ज्या यायत्
ग्यापि व मखुगु ज्या याना पश्चाताप जुया पाप मयासे च्वंपि
न्हापां निसें आतकं दनि । थज्योपि दत्तले पापित आपा दै
वो सानं धर्म मसीनि धैगु खँ थ्व सफुतीं धया च्वने ।

सत्य युगे धर्म याइपि आपा दै । कलियुगे पाप याइपि
आपा दै । सत्य युगे बा धर्मयुगे धर्म याइपिनि मग्यासे धर्म
याय दै । पाप याइपिनि सुला सुला याइपि खालि मजू ।
कलियुगे धर्म याइपिनि ग्याना सुला सुला याइ । पाप याइपि
जिल्हा जुया, मछा मजूसे पाप याइ । थ्व संसारे मुककं धर्म व
मुककं पाप जक याना च्वंपि मनूत मदु धाःसां पाइ मखु ।
पाप नं धर्म नं याना च्वंपि दु धैगु अथवा धर्म नं पाप नं ल्वाक
ज्याः धैगु खँ थ्व सफुतीं धैच्वंगु दु । न्हापा पाप ग्राना च्वंसा

(ख)

नं लिपा धर्म याना यंकुसा चित्त शुद्ध जूसा व कर्म बःलाइ
धागु खः ।

थ्व सफू दिवंगत जुया दीम्ह श्रो हेराकाजी राजकणिकार
या (पुण्य स्मृतिस) नामं पिदंगु सफू खः । परलोक बने
धुकु पिनि नामं धर्मया सफू छापे याना धर्मदान यायगु तःधंगु
श्राद्ध खः, धर्म खः ।

श्री हेराकाजी उपासक आपालं धर्मे ह्योम्ह खः । वर्कलं
मेमेगु आपालं धर्म नं याना दीगु दु । मेमेगु विहारे नं चुफुगु
दान याना महापरित्राण आदि याना दीम्ह खः । न्यना तया
थें भिफेदी चवना दी बले अबले पहाडं न्यासि बने माःबले
भिक्षुपि व अनगारिकापि भिफेदी विज्याइ बले भोजन आदि
दान बिया सेवा याना दीम्ह खः । विशेष धर्मकीर्ति विहारे
न्हापा यागु चिकिचाकुगु भान्छा घर दय्का बिजुलि मत तया
बुद्धपूजा यायगु हःलया कु छकू नं तकु याना धर्मकीर्ति विहार
यात गुहालि बिया दिल ।

संसारया स्वभाव खः छन्हु थ्व शरीर तोता बनेगाः ।
थ्व देहं थः श्रद्धावना च्वंगु धर्मकीर्ति विहार व थः योपि निम्ह
जहानपि, काय्, म्ह्याय, भौपि, छ्यूपि तोता थःम्हं याना तयागु
धर्म जक ज्वना २०४० वैशाख ३१ गते शनिवार खुनु स्वर्गस्थ
जुल । वय्कया पुण्य स्मृतिस थ्व सफू छापे याना धर्मदान
यानागु पुण्य वय्कयात निवाण लाभया निति हेतु जुइमा ।

थ्व सफू छापे यायत चन्दा प्रदान याना दीपि बय्कया
जहानपि व काय्, म्ह्याय परिवारपिन्त नं थुगु धर्मदान याना

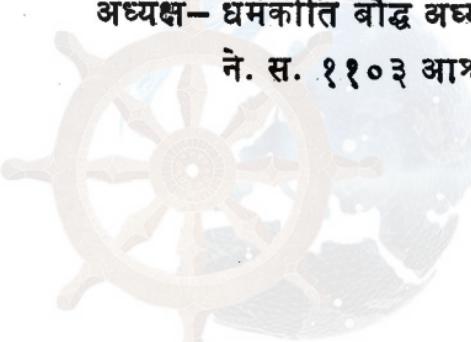
(ग)

दीगुलि रोग आदि छुं कचवं मदयक याउँक जीवन हुना च्वने
दयमा मंगल जुइमा धयागु कामना नापं धन्यवाद दु /

थव सफू च्वया नं प्रेसे वना प्रुफ नं स्वया गुहाली याना
बिजयागुलि पूज्य अश्वघोष भन्तेयात नं आपालं धन्यवाद दु /

धर्मवती

अध्यक्ष— धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
ने. स. ११०३ आश्वीन १०

निगू शब्द

धर्म धैगु मनूया मू दैगु गुण खः, चिखः । पशु व मनू पाःगु हे धर्म खः । नय्‌गु, द्यनेगु, ग्याइगु व मैथुन थुपि प्यता ज्या पशुतेसं नं याना च्वंगु दु । पशु तयके धर्म मदु । मनू याके विवेक बुद्धि व धर्म दु । विवेक बुद्धि व धर्म मदै बले मनू नं पशु समान थें जू । न्हापा न्हापां निसें मनूत भिर्पि नं दु भर्भिर्पि नं दु । यौं कन्हे गथे खः अथे हे न्हापा न्हापा नं कतिला पाकत व कतिलासित, यःगु दोष शुद्ध मयासे कर-चिनिगु दोष जक खना च्वनेगु, बानि दु धैगु जातक बाखने थ मेमेगु बाखने नं खने दु । एसा न धर्म चेतना दुपि भति भति जूसां न्हापां निसें आतकं ल्यना हे च्वन तिनि । पापसिकं धर्मया शक्ति बःलानि, जीवन याउँक हना यंकेत धर्म मदयक मगा धैगु आपासिया विश्वास खः । शान्तिया लागी धर्म मदयक मगा: धैगु खँ थुइका बीत बुद्धया पाले सिगु घटनात थ आःया घटना त हया धर्म मसीनि धैगु प्रमाण विया तया । धर्म चिरस्थायि यायत् पूजा पाठ या नापं सेवाभाव नं भदयक मगा: धैगु नं थुइका बीत घटनात्मक बाखेंत थुकी दुर्ध्याका तया ।

(३)

सुख दुःख धैगु थः थःगु ज्या अनुसार जुइगु खः । ज्या
वाँलासा, मन वाँलासां धर्म बः लाइ, धर्म आपाः टिके जुइ ।
मेपिन्त उपकार जुइगु ज्या याय फुसा न्हापा पाप कर्म याना
तःसां भिगू ज्यां वयात तोपुइ फु धैगु खँ भगवान् बुद्धं धै
बिज्यागु दु ।

यस्स पापं कतं कम्मं कुसलेन पिथीयति
सोमं लोकं पभोसेति अब्ना मुत्तोव चन्दिमा

अर्थ— गुम्हेस्यां पाप याना लिपा भिगु मनं धर्म याना
वयात क्वत्यले फुसा वं ध्व संसार यात छ छः धाय्की सुपाचं
पिहाँ वंम्ह चन्द्रमां थें ।

संसारे यक्वं बदमास त दु, पापी त दु । तर न्ह्याबले
पापी जुया मच्वं । लिपा सज्जन जूपि दु । ध्व सफुती अज्योगु
घटनात यक्वं दुध्यामा च्वंगु दु । विशेष पूजापाठ नापं सेवा
भावना धर्म नं मदय्क मगा । अथे प्रोपकारया ज्या जूसा
उगु धर्म न्हापायाना तयागु पाप यात अवश्यं तोपुइ फइ,
क्वत्यले फै ।

हारांपि मुल्याहात सज्जन जूगु, ल्वापु ख्यापु याकनं शान्त
जूगु हे धर्म दया खः धैगु थुइका बोत घटनात्मक वाखँत थुकी
दुध्याका तयागु सफू ब्वनीपिसं याकनं थुइका काइ धैगु मनं
तुना खः ।

अज्योगु सफू प्रचार याय्गु नं छ्गू धर्म खः । छ्याय् धाःसा

(च)

थव सफू स्वया मनुते मने धर्म चेतना दै वै । उकियाना धर्म
चित्त वः लाना वै । अले शान्ति दै वै ।

थव सफू छापे यायगु जिम्मा कै बिज्याम्ह धर्मकीर्ति घौढ़
अध्ययन गोष्ठीया अध्यक्ष धम्मबती अनगारिकायात व आर्थिक
गुहालि बिया दीपिन्त नं भि जुइमा, जय जुइ मा ।

नेपाल सम्बत ११०३

अश्वघोष
ध्यानकुटी भोँत
१० आश्वीन २०४०

Dhamma.Digital

धर्म

साधारण मनूतसें युइका च्वंगु धर्म निथी दु :—

१) स्वाँ धुँ धुपांय् आदि तया द्यो वा सूर्ति दुथाय् पुज्याय्गुयात धर्म धाई ।

२) परोपकारया ज्या याय्गु, सेवा योय्गु, सुयातं दुःख मबोगु, थः स्वया थकालिपिन्त माने याना थःमं याय् मागु ज्या याय्गु, बेइमान व बैगुणी मजुइगु नं धर्म खः । ध्व सफुती धर्म धंगु हे सेवा भाव खः घैगु खँ जक अपो दु । छाय् धाःसा आपा मनूतय्के पूजा भक्ति दुसां दुने निसें सेवा भाव मदु । गुलि गुलि द्यो भक्ति मन कपटिपि दु । तर सकलें मखु । पूजा याय्गु, स्वाँ धुँ धुपांय् छाय्गु नं धर्म खः । भक्ति भावे लगे जुइगु नं धर्म खः । मने शान्ति दैगु ज्या खः । तर धर्म प्रचार याय्त, धर्म न्ह्यावलें म्वाका तय्त सेवा भाव माः, मेपिन्त उपकार जुइगु, ज्ञान दैगु ज्या याय्माः ।

अशोक जुजुं यकव विहार चैत्य दय्कल तर मनूतसें धर्म-यात नाला मकाः । गुवले कि सेवा भावे लगे जुल अथे घैगु ले जुइपि मनूतेत सिच्चुक च्वनेत किच्चः दुसा ज्यू घैगु मतो

(२)

वना लँया जवं खवं सिमा पिना बिल । सतः, लः त्वनेत
बुंगाः, वासः याय् त अस्पताल, पशुतेत नापं अस्पताल दयका
बिल । वा पीत लः माला तुं दयका बिल । जनताया छुं पीर
दुःख दुसा व खँ कनेत न्ह्याबले दरवारया ध्वाखा चाः ।
थज्योगु पहलं याना अशोकया नां धर्माशोक जुल । बुद्धधर्म
धैगु हे सेवा भाव खः धका ज्यां क्यना बुद्ध सन्देश देश-विदेश
प्रचार याबले याकनं बुद्ध धर्म द्रचार जुल । बुद्धया पाले हे
उलि धर्म प्रचार मजू । भगवान् बुद्धं नं धर्म धैगु सेवा भाव
धका धैविज्यागु दु । बुद्धया सन्देश अनुसारं अशोक जुजुं
जनताया सेवा याना धर्म प्रचार यानागु धैगु खँ ल्वहैते च्वैतगु दु ।
थन सेवा भाव हे धर्म धैगु खँ थुइका बीत घटना छगू न्ह्याथने ।

धर्म याना कर्म बःलागु खँ

न्हापा न्हापाया खँ खः । माँ-अबुं थः काय् यात सिखे याय्
माला छगू छात्रावास स्कूले भर्ना याय् यंकल । व स्कूल
तापाः । मचां बांलाक आखः ब्वना च्वन ।

आखः ब्वंकीभु गुह मनूतेगु ख्वाः स्वया भविष्यवाणी
धाय् फुस्ह जुया च्वन । छन्हु आखः ब्वंका च्वंच्व विद्यार्थीपिनि
ख्वाः स्वया च्वन । वहे मचाया ख्वाः स्वया थुइका काल— थव
मचाया कर्म फुत । न्हेन्हु जक म्वाइ तिनि । थव विद्यार्थीं थन
सित कि स्कूलया नां बांलाइ मखु । थ्वैत याकनं छोइ बीमाल ।
वया छेँ वनेत प्यन्हु माः । छेँ थ्यंका स्वन्हुजक म्वाइ । थथे

मती तया विद्यार्थीयात सःता धाल— ए बाउचा, थन वा ।
छन्त छिमि माँ अबुं याकनं छें वा धैहल । छ छें हुं ।

व विद्यार्थी थः गुरुयाके लैं खर्च कया सरासर छें वने
धका वन । जंगल जंगलं व पहाडं वनेमाः ।

छथाय् जंगले ऋषि छम्हेस्या बें कुतुं बैच्वगु स्यंगु फलफुल
मुना कैच्वन । व विद्यार्थीं सिमा च्वे स्वःब्ले सिमाय् बांबां-
लागु फल सै च्वंगु खन । अले वं ऋषियाके न्यन — महात्माजु,
सिमाय् बांबांलागु फलफुल दय्कं छाय् बें च्वंगु स्यंगु मुंका
कैच्वनागु ?

ऋषि धाल— जि मेपिसं ब्यूगु जक काइम्ह । सिमां जित
ब्यूगु श्व हे खः । उकि मुंका कया च्वना ।

विद्यार्थीं न्यन— जि सिमाय् च्वंगु खाना ब्यूसा काय्ला
कि काय् मखु ?

ऋषि धाल— मेपिसं ब्यूगु काय्गु जिगु नियम खः । अले
व विद्यार्थीं सिमाय् गया दात्चां छथल जाय्क बांबांलागु
फलफुल खाना ऋषियात बिल । ऋषि वयात जय जुइमा,
दीर्घायु जुइमा धका आशीर्वादि बिल ।

आशीर्वाद धैगु शुद्धगु नुगलं बो माः । आशीर्वादि काय्त
नं यचुगु नुगलं सेचा याय् माः । ऋषिया आशीर्वादि व विद्या-
र्थीयात लगे जुल ।

व विद्यार्थीया ऋषियात उपकार याय् खन, फलफुल दान
बो खन धका लय्ता वो । व सरासर छें वने धका वना

(४)

च्वंबले छथाय् पुखू छगुली लः सुना डाचात छतपते जुगाच्चवन ।
व विद्यार्थीया माया वन । व मेयाय् पुखू छगू लुइकल । उकी
लः यक्क दु । उखे च्वंगु पुखुली च्वंपि डाचोत लानाः लः दुगु
पुखुली तैबिल । डाचात प्याखै हुला लय्तागु खना व
विद्यार्थीया नं लय्ता वो ।

अनं सरासर छेँ पाखे स्वया वन । छथाय् चिकिचा धंगु
खुसिचाय् पैया ता दय्का तःगु दु । व पै भवाथः जुया, चना
च्चवन । व विद्यार्थीं विचाः यात— श्व पै ला बःमलाय् धुक्कल ।
मनूत खुशी कवब्बा वनेफु । न्हूगु पै माला तय्कुसा ज्यू धका
उखें थुखें माः जुल । लुइका नं हल । चना च्वंगु पै लिकया
न्हूगु पै तया वन ।

छेँया पिने माँहू च्वंच्चवन । माँहसें थः काय् खने सातं—
ए ! लुच्चा आखः ब्बने क्वमचाय्कं छाय् बयागु धका बोबिल ।

व विद्यार्थीं धाल— थःपिसंतु वा थै हया, जि का लुच्चा
जूगु ।

मामं धाल— वा धका सुनां धाःगु ?

कायं धाल— गुरुं धागु का ।

ए ! ! गुरुं धागु ला ? माँया काय् या स्वाः स्वया माया
वन । छ गँसि जूगुलि छेँ छोया हःगु जुइ का । नय् मखंला
छु ? गपाय्सकं गंसि जूगु ।

काय् मेस्यां धाल— आख ब्बने माः सलंसः विद्यार्थी त
दृथाय् प्वाः जाय्क नय्गु मदु । माँमेस्या भ्वालका पुता आः

भचा सावक नया लह्वं का हुँ धका नका त्वंका विचाः याद् ।
मचां माँ बौया सेवा नं बाँलाक यात । न्हापा माँ अबुया खँ
मन्यंम्ह । आः साव ज्ञानि जुल । अत्तेरि मजुल । माँ अबुया
नं लय्ता वल । जिमि काय् आख ब्वना ज्ञानि जुल । धैगु
खँ नं न्यं ।

न्हेनुं सी माम्ह मचा लच्छ मयाय् धुकल । भचा लह्वना
नं वल । माँ मेस्यां धाल— बाबु, छ आः आख ब्वं वंसां जिल,
हुँ धका छोया बिल ।

गुरु मेस्या विद्यार्थी सित धका मती तै च्वंम्ह । शिष्यम्ह
ध्यंक वोगु खना अजुगति चाल । जिगु शास्त्र ला युठा जुइ
मदु । श्व छु जूगु धका विचाः यात । श्वं अवश्य धर्म यात
जुइ । कर्म फुइ धुकुम्ह मचां धर्मयाना कर्म थपे यात जुइ ।

मचा गुरुयात नमस्कार याना फेतुत । गुरुमेस्यां न्यन—
ए बाउचा छं छु धर्म याना वया हाँ ? जि छुं नं धर्म
याना मवया धका मचां लिसः बिल । गुरु मेस्या झन अक
मके जुल । हाकनं न्यन— छं अवश्य नं धर्म याना वोगु दु,
धा छु धर्म याना वया ?

मचां धाल गुरु, जि छुं धर्म याना मवया ।

गुरु मेस्यां धाल— ए सा छ धनं वसें निसें गन गन वना,
छु छु याना छक धा । व मचां झुकं खँ कन । माँ बौयात
लुधंक लय्ताय्क सेवा नं याना वया ।

गुरुमेस्यां धाल— छं यक्व धर्म याना वल । ऋषियात

(६)

फलफुल दान ब्यगु व पँया ता दय्का हान माँ वैया सेवा नं
याना वोगु छं तःघंगु धर्म याना वल । छ न्हेनुं सी माम्ह । उकिं
च्छन्त जि छे छोयागु । आः छं धर्म याना कर्म थपे याना वल ।
आः छ याकनं सी मखुत ।

थब बाखनं बालाक धै च्वं सेवा भाव हे उत्तमगु धर्म
खः ।

थुगुपत्ति सेवा भाव उत्तमगु धर्म धका भालपा खः क्षीथाय्
गुलि गुलिसिनं सतः दय्कल । गुलि सिनं ले जुइपित्त लः
त्वनेत टचांकि दय्का बिल । गुलि सिनं स्कूल दय्का बिल ।
स्वयम्भुइ तँ गय्त पाइपयागु बार तै बिल ।

नां मयो

वंगु जेठ असारं आनन्दकुटी विद्यापीठे कल्याण मित्र
सत्यनारायण गोयन्काया निर्देशने विपस्सना ध्यान तालिम
छिन्हु तक जुल । उकी फुकं याना स्वसः (३००) मनूतसे
भाग काल । छिन्हु तक उलिमछि मनूतेत याकचां नका नं
३००००।— स्वीदो दाँ नं चन्दा तै बिल । थब धर्म दुगु या
चि खः । तर वय्क या नां मयो ।

बमा निसें बिज्याम्ह भिक्षु उ सुन्दर या निर्देशने यलया
पूच्वे (पुल्चोके) जीर्णोधार जूगु अक्षेश्वर विहारे नं च्यान्हु
तक विपश्यना ध्यान तालीम जुल । अन नं ध्यान भावनाय्

ब्बंति कापि साधकतेत छमेस्यां हे नके त्वंकेगु जिम्मा काल ।
ध्वं न धर्मचेतनाया चिखः उक्ति धर्म मसीनि । शुद्ध मनं
धर्मया ज्या याःसा गुहाली बीपि दु ।

चान्हं न्हिनं धर्म बढे जुइगु ज्या

छम्ह तःधंम्ह व विद्वानम्ह वना भगवान् बुद्धयाके न्यन—
भो शास्ता, चान्हं न्हिनं पुण्य बढे जुइगु धर्म उन्नति जुइगु ज्या
छु ?

भगवान् बुद्धया लिसः ख :—

आरामरोपा वनरोपा, ये जना सेतु कारका

पपंच उदपानं च, ये ददन्ति उपस्थयं

लेसं दिवा च रत्तो च, सदा पुञ्चं पवद्भृति

—संयुत्त निकाय

सु मनुखं स्वाँमा व फल फुलमा दुगु बगीचा गुगु कि
जनतातेत ज्याय् खेले दैगु दय्की । सुनानं सिमापिना जंगल
बढे याइ खुसी पार तरे जुइत तापु दय्की, लः त्वनेत ब्बंगा
व तुं द्रय्की असरणपि त्यानुसे च्वंपि लँ जवातेत च्वनेत
सतः फलचा आदि दय्की, इमि चान्हं न्हिनं पुण्य व धर्म बढे
जुइ । ध्वं खं सूत्रपिटक्या दुने च्वंगु संयुत्त निकाय धैगु सपुत्री
च्वै तगु दु ।

थ्वं हे बुद्ध वचन अनुसारं जुजु अशोकं लैया जवं खवं

(८)

स्थिमापिना बिल, विहार दयकल, बगीचा, खुं, ब्वंगत व सखः (धर्मशाला) व अस्थताल दयका समाज सेवा याना मनूतेष्ठ ज्याय् खेले दुगु ज्या याना चान्हं हिनं धर्म प्रचार जुइगु ज्या याना थकल । अशोक जुजु मदुगु निदो दँ मयात तर नां थीं तक नं ल्यना च्वन ।

धर्म धैगु मनूतेगु चरित्र पह चह बांलासा, मेपिन्त उपकार याय् गु बानि दुसा, खँ ल्हाय् बले करपिनि नुगले स्याइगु खँ पिहाँ मवोसा, करपिन्त पंगल जुइगु ज्या खँ याय् गु बानि मदुसा, कतिला पाक मजूसा, सुझाव बो बले खःगु धागु खः का धका समझे जुया कोमुलि जुइगु पह दुसा वयागु जीवन धर्मात्मा खः । वया के धर्म दु धका सकसिन माने याइ । थज्योगु गुण दुमेस्यां पूजा याःसानं भि जुइ वयात बरदान बा आशीर्वाद लगे जुइ ।

Dhamma.Digital

गल्ति स्वीकार याय् गु नं धर्म

विहार विहारे वना बाखँ मन्यं सां गुर्लि गुर्लि मनूत सेवा भाव दुर्पि, करपिन्त दुःख मबीर्पि दु । करपिन्त उपकार बाइपि दु । गुबलें मल्वाइपि दु । इपि मध्ये छमेस्यां धाल— जित ला सी धुंकल सापहे ज्याय् खेले दुम्ह मनू छम्ह सिना वन धाय्के दुसा गा । उकि हे उपकारया ज्या याना च्वनागु धाइ । छल्कपट व कतिलाकेगु धैगु छप्ति हे मदु वयाके ।

गुलिसिनं धाइ सिना वने बले छु है छवना वनेमु दु । चू
नं जवना वनेगु मदु । मन्त्रूत गुबलें सिना बनी मखु थें भालषा
सम्पत्ति मुंका लोभ याना तं पिकया ल्वाना च्वनी । गुलि जित
बोबिल जित ध्याकल धका ल्वाना कचवं व कलहू पिकया
च्वनी । श्व फुकं धर्म मदया वंगुया चि खः । तर गुलि गुलि
होश मदया ल्वाय् धुंका हाकनं नुगः मछिका, पश्चाताप याष्ठा
क्षमा फवना मिले जुया च्वनी श्व धर्मया चि खः ।

भगवान् बुद्धं धैविज्यागु दु न्हापां होश मदया मखुगु ज्या
याःसानं लिपा होश तया चाय्का लिपा बांमलागु मत्योगु ज्यां
तापाना च्वनेफु सा व सुपाचं पिहाँ वोम्ह चन्द्रमा थें रुः रुः
धाइ । वयागु जीवन ह्याइ पुसे च्वनी ।

यो च पुब्वे पमजित्वा पच्छा सो नप्पमज्जति
सो इमं लोकं पभासेति अब्भामुत्तोव चन्दिमा ति

(धम्मपद)

अर्थं गुम्ह मनुखं न्हापालाक भुले जुया मखुगु ज्या याना
लिपा होशे वया भूल मयात धाःसा श्व लोके सुपाचं व्याहाँ
वोम्ह चन्द्र माँ थें संसार रुः रुः धायकी ।

थुकिं छु धाः धासा न्हापा जुइ धुंकुगु लुमंका पश्चाताप
याना च्वनेगु सिकं आः श्व बर्तमान लाजे लाका भविष्य
बांलाकेगु उत्तम धागु खः । श्व खँ थुइका काय्त उदाहरण
माल धासा अंगुलिमाल भिक्षुया वाखँ सक्सिनं सिहे स्यूगु
खँ खः । व छम्ह भिम्ह खःसानं लिपा मनू स्याइम्ह ज्यान

(१०)

मारा जुल । हाकनं बुद्ध्या सत्संगते लाना भिक्षु जुप्रा दोष
मदुम्ह पवित्रम्ह अरहत जुया मुक्त जुल ।

अंगुलिमालं थःगु गलित महसूस यात् थुइका काल, थःगु
कुकर्म खना पश्चाताप जुल, वर्तमान जीवनयात् सुथां लाकल ।
वयागु जाबन जक मखु मेपिनिगु जीवन यात् नापं कः कः
धायकल ।

भगवान् बुद्ध्या पाले भिक्षु छम्ह दु । वं छक सफा सुघर
याना च्वने मसल धाय्वं, बँ पुनाच्वने मसल धाय्वं दुःखं मुक्त
जुइ मखु धैगु खं भगवान् बुद्ध्या पाखे न्यन । अबले निसें
व भिक्षुं तुफि छफि न्ह्यावले बेकुं च्याना पिने धू खनकि बँ
पुइगु जुया च्वन । मेगु ज्या छुं याइ मखु । मन शुद्ध याय्गु
पाखे ध्यान मतः । वयाके रुन अहंकार दैवल । मेपिं स्वया
नं थः सुद्ध । न्हि न्हि विहारे बपुना सफा याना च्वना । मेपिसं
सफा मयाः । छन्हु रेवत महास्थविर गुम्ह कि विहारे थका
लिम्ह अरहत भन्ते याथाय बना धा वन— भन्ते छपि विद्वान
व तःघम्ह महास्थविर जुया नं बँपुइगु, सफा याय्गु ज्या छुं
मयासे गथे शील शुद्ध जुइ गथे दुःखं मुक्त जुइ ? सफा सुगर
याना विज्याहुँ । बँपुना विज्याहुँ ।

रेवत महास्थविरं छुं धैबिमज्याः । मेबले एकान्ते छक
नाप लायका न्है ? लिपा वा । छाय् धाःसा व तुफि ज्वना
च्वनीम्ह भिक्षु भचा तमो पहलं खँलहाः वल । उकिं वयात
सुखाव बीमु ई मखु । खगु खं लहासा नं वं अःखतं थुइका काइ ।

वं थःगु गल्ति स्वीकार याइ मखु, वं करपिनिगु दोष जक्खना च्वनी । सुं मनूयात सुक्षाव बं न्वाय्‌गु धैगु नं ई ब्यो दु । मेपि मनूत दुथाय् न्वाय् मज्यू, सुक्षाव बी मज्यू । थाय् स्वया मनू स्वया न्वाय् माः । म्हुतुइ वय् वं प्यात्त धाय् मज्यू ।

लिपा छन्हु रेवत भन्ते नं तुफि ज्वना जुइम्ह भिक्षु नाप लात । वसपोलं धै बिज्यात । तुफि ज्वना बँ पुना च्वना छुयाय् । पिने जकं सफा जुल । थःगु दुने या धू ब खिति नं सफा याय् सय्के माः । थःके अहंकार दुगु चाय्के माः । थः छम्ह जक शुद्ध मेपि अशुद्ध भापी मज्यू । थःम्हं याय् मागु कर्तव्य सुंक याना यंकुसा ज्यू । अथे मजुल धाय् वं थःम्हं ज्या याःसां मने अकुशल चेतना बःलाना वै । धर्मलाइ मखु । करपिनि दोष मालेगु पाप खः ।

थुलि खँ न्यना व बँपुना जुइम्ह भिक्षु या होशे वल । वं थुइका काल । थःगु गल्ति महसूस यात । वं थःगुमन शुद्ध याना कर्तव्य पालन यात । ध्यान भावना अभ्यास याना थःगु पह चह नं वांला का यंकल । गुलि चां मदुवं व भिक्षु अरहत जुल ।

अले भगवान् बुद्धं धैबिज्यात बेहोशे लाना भूल व पाप कर्म या सा नं लिपा चाय्का लिपा गल्ति मयासे जीवन हना यंकल धाःसा व सुपाचं पिहाँ वोम्ह चन्द्र मा पिने जः बी थें कः कः धाय्की थें जीवन कः कः धाइ ।

यौ च पुब्बे पमजिमत्वा पच्छासो नप्प मज्जति
सो इमं लोकं पभासेति अब्भा मुस्तोव चंदिमा

(१२)

बेहोशे लाना भूलयाना लिपा भूल मयासे जिगु ज्या बीना
यकल धा:साखिउँसे च्वंगु जीष्ण कः कः धाइ । कृष्ण पक्ष फुमा
शुल्क पक्ष वो थे जुइ । खिमिला फुना तिमिला वो थे जुइ ।

व भिक्षुं गति स्वीकार याना थकालिम्ह भन्तेया सुकाश
यात माने याना कागुलि जीवन ताले लात । धर्म बचे जुब ।
उकिं धर्म मसीनि, दनि । धर्म मदुगु जूसा गति स्वीकार
याइ मखु ।

अनाथपिण्डकथा धर्म

बुद्धया पाले अनाथपिण्डक धैम्ह छम्ह साप नामीम्ह
सेठ दु । वया नां सुदत्त खः सानं अनाथपिन्त पिण्ड दान बीम्ह
जुया लिपा ध्यंकं अनाथपिण्डक धका हे नां च्वन । वहे चले
जुया वन । वहे महाजनं भगवान् बुद्धयात (५४) न्येष्यंगू
करोड दां खर्च याना जेतवन विहार दय्का दान बिल । व
विहारे भगवान् बुद्धं पालंपाः याना १६ गू वर्षवास च्वना
विज्यात । विशाखां २७ गू करोड दां खर्चं याना दय्का व्यूगू
पूर्वाराम विहारे खुगू वर्षवास च्वना बिज्यात । लगातार मखु ।
छगू वर्षवास सिधल धाय्वं भगवान् बुद्ध मेथाय बिज्याइगु ।

छक वर्षवास सिधेसाथ ज्ञान प्रचार यायूत पिहाँ बिज्याश
त्यन । अनाथपिण्डक महाजनं व विशाखा उपासिकां प्रार्थना
यात- भो शास्ता, छल्पोल थन च्वना बिमज्यात धा:सा

जिमित ला तस्सकं म्हाइपुसै च्वनी । विहार ला कङ्गः मदुगु
पंजः थें जुइ । छल्पोलयात छु पुरे मजुल ?

बुद्धं धै बिज्यात— पुरे मजूगुया खँ मखु । बुद्ध धैम्ह
छथासं यवव च्वने मज्यू । मेथाय् नं अज्ञानित यववं दनि ।
ज्ञानया जः मेथाय् नं ध्यंके माः । उकिं वने त्यना । निम्ह
सिनं नं भगवान् बुद्धयात लिगने मफत ।

अनाथपिण्डिक महाजनमा साप नुगः मर्छिका थःगु कोथाय्
भुगलुं च्वं च्वन । अनाथपिण्डिक महाजनया छें साब चलाखम्ह
व जां दुम्ह पूर्णा धैम्ह भवातिनी छम्ह दु । व अनाथपिण्डि-
कया छु सेवा याय् गु दु धका न्यनेत कोथाय् वं बले सेंठ नुगः
मर्छिका च्वंगु खन ।

पूर्णा दासि न्यन— भो मालिक, छित छु जुल थें, छाय्
स्वा चः मकंगु ? छु दुःख जुल थें ?

अनाथपिण्डिकं लिसः बिल— छत्त मागु खँ मखु ?

पूर्णा धाल— धै दिसं जि फुसा छुं सेवा याय् ।

अनाथपिण्डिकं धाल— छु याय् भगवान् बुद्ध जेतवन
विहारे मच्वंसे बिज्यात । उलि मछि ध्यबा फुका दय्का तैगु
विहारे च्वना बिमज्या: उकिं नुगः मर्छिका च्वनागु ।

साहुजी जि भगवान् बुद्ध लिगना हय् फत धाःसा जित
छुविया दीले ?

अनाथपिण्डिकं धाल— जिमिसं धयां ला खँ मन्यं, च्वना
बिमज्या: छ दासि धागु खँ न्यनीला ?

(१४)

पूर्णादासि धाल— मखु साहुजी, ब्वना हल धाःसा छु
बिया दी धै दिसं ।

साहु नं धाल— छं जक बुद्ध ब्वना हय् फत धाःसा छन्त
दासित्वं मुक्त याना जिमि म्हाय् याना बीगु जुल । अनाथ-
पिण्डकया विश्वास हे मदु दासिया खँ न्यना भगवान् बुद्ध
लिहाँ बिज्याइ धैगु ।

पूर्णादासि लय् तातां भगवान् बिज्यागु लँपुइ वन । भग-
वान् बुद्ध नाप लाना बन्दना याना प्रार्थना यात—

भो शास्ता, छल्पोल जेतवन विहारे लिहाँ बिज्याहुँ

बुद्ध न्यना बिज्यात— जि लिहाँ वंसा छन्त छु लाभ
जुइ ले ?

पूर्णादासि धाल— भो शास्ता, छल्पोल जक जेतवने लिहाँ
बिज्यात धाःसा धनिनिसें जिगु जीवन न्हू जुइ । खिउथासं
तुयु थाय् बनेगु जुइ । दासित्वं मुक्त जुइ । जि नं छल्पोलया
उपासिका जुथा बांलाक शील पालन याना बाखँ न्यना धर्मयाय्
दे । नकं स्वर्ग वंम्ह थें जुइ ।

थुलि खँ न्यने धुनेवं वसपोल तथागत श्रावस्ती जेतवने
लिहाँ बिज्यात ।

पूर्णादासि लय् लय् तातां न्यासिचा पहलं अनाथ पिण्डक
महाजन याथाय् वना धाल— साहुजी, भगवान् बुद्ध जेतवने
लिहाँ बिज्याय् धुक्कल ।

अनाथपिण्डक अक मके जुल । लयतागुलि मिखां रुववि
वय् कल । जिगु खैं मन्यं अज्योम्ह दासिया खैं न्यना भगवान्
बुद्ध लिहाँ बिज्यात धका तैं मचाः । की जूसा थःइहं धैगु खैं
मन्यं धका तैं पिकाइ वा तैं मोया च्वनी । विशाखाया नं लय्
ताः वो । ५४ न्ये प्यंगूकोटि दाँ खर्चं याना जेतवन विहार
दय्का मेसिगु खैं मन्यं धका तैं मचागुहे अनाथ पिण्डकया धर्म
खः ।

अज्योगु पत्ति धर्म छीत माला च्वंगु दु । थौं कन्हे यकव
ध्यवा फुका धर्म याना च्वंपि दु, यकव विद्या सय्का विद्वान
जुया थें धर्म देशना वा बाखैं कना च्वंपि दु तर थःमं धैथे
मन्त कि तैं पिहाँ वै । ध्व सफू च्वै च्वंमेस्या नं अज्योगु पह
दु । थुकथं सफू च्वै च्वने बले शिक्षा कायथं चाया वो । होश दै
वो । उकि थज्योगु सफू छापे याना इना बीगु नं धर्म खः ।

सेनापतिया धर्म

विपश्वी भगवान् बुद्धया पाले सिगु खैं खः । छम्ह सेनापति
बुद्ध प्रमुख भिक्षु संघयात भोजन याकेगु दिने थःम्हं न्हापा लाक
भोजन दान मबीकं सुनानं भोजन दान बी दै मखु धका घोषणा
याना सुं नं बुद्धया थाय् वने मजीक सिपाहीत पा: तै तल । इच्छा
धंगु गजव खः । ध्व नं अहंकार मखा धाय् ।

उखुनु हे नगर सेठ्या कलाया नं भोजन याकेगु इच्छा
खः । व इच्छापुरे मजुया सेठनी खोया च्वन । म्हाय्-म्ह वया

न्यन— माँ छाय् खोया च्वनागु ? मामं धाल— मैचा, यदि
छिमि बा दुगु जूसा थों बुद्ध यात दकले न्हापां भोजन याके
दैगु धका खो खों म्ह्याय्मेसित धाल ।

म्ह्याय्मेस्यां धाल— माँ, छाय् खोया च्वनेगु ? जि थज्योगु
उपाय याय् कि बुद्धं न्हापां हे फीगु भोजन याना बिज्याइ ।
थुलि धया वं लः मतसे दुर्लं जक भोजन थुया बाँलागु पुसा
दुगु थल छगले भोजन तयो पुसा कसे याना जीस्वामालं भुत्तु
भुना स्वाँजक थें च्वंक याना थः पासापिन्त न स्वाँ म्हु ज्वंका
बुद्धया थाय् वसे धका वन । सिपाही तसें पना धाल—

मैजु, बुद्धया थाय् वने मज्यू । सेनापति या आज्ञा ।

व मिसा मधाया नां सुमना खः । वं धाल— कका, जिगु
ल्हाती छुं नय्गु प्रदार्थ खें ला ?

सिपाही नं धाल— स्वाँ जक खना । नय्गु मखना ।

अथे जूसा छु ले सेनापति बुद्धयात स्वाँ नं छाय् मज्यू
धागु दु ला ? धका सुमनां न्यन ।

अथे ला धागु मदु धका सिपाही नं लिसः बिल ।

अथे खःसा जिमित तोता छो धया व मैजु बुद्धयाथाय्
वना क्षीर दुगु स्वाँया दोँ चह्ले यात । भगवान् बुद्धं कया छखे
तय्के बिल । वन्दना याना सुक लिहाँ वन ।

सेनापति इले भोजन लः ल्हाय् धका तयार जूबले बुद्धं
पात्र तोपुया बिज्यात ।

सेनापति या मती खः भिक्षुपि सकले मवोगुर्लि जकं अथे
याना विज्यागु ला धका भिक्षुपि ल्या खाना सोबले सकले दु ।
प्रार्थना यात – भन्ते सकले भिक्षुपि विज्याय् धुकल । भोजन
के विज्याहुँ ।

भगवान् बुद्धं धैविज्यात – थन जित भोजन लः लहाना
बने धुकल । न्हापां वनी काय् अले सेनापतियागु कायगु ।

बुद्धया खँ न्यना सेनापति आश्वर्य चाल । थपाय् सकं
सिपाहीत पा: तै तयानं भगवान् बुद्धयात न्हापालाक भोजन
लः लहाम्ह सु धका न्यना सो बले सुमना मय्जु स्वाँ छायगु
तोह तया वन ।

सेनापति बिचायात – मिसा जूसां साब हे बुद्ध दुम्ह खः ।
थज्योपि मिसा दुगु छेँ न्ह्याबले लक्ष्मी दै, स्वर्ग थेँ च्वनी ।
व मिसायात थःगु छेँ सत्ता तै तल ।

सेनापति न्हापा लाक दान बी मखना तै पिमकाः । बदला
मका । यन वयात थःगु छेँ हया मानेयात । थुकि शान्ति
दत । थ्व सेनापति या धर्म खः । छीत थज्योगु धर्म माला च्वंगु
दु । अहंकार मखु । उकि धर्म मसीनि । जीवन याउक हना
यंकेगु उपाय याय् सलकि कचव मन्त कि धर्म दै ।

धर्म मसीनि

धर्म मसीनि धैगु खँ न्यने वं अजुगति चाय् फु । थ्व खँ

गथे जुया पिहाँ बल ! थव खँ पिकयागु छाय् धाःसा थौं कन्हे
गुलि गुलि धर्मे लगे जुया च्वंसां नं, ध्यान भावनाय् लगे जुया
च्वंसानं अपवाद स्वरूप गुलि गुलि सिके कतिला पाक ज्ञान
व ज्यां याना, इमान्दारी पह मदुगुलि याना धैच्वंगु ताय् दु,
धै च्वंपि दु- थौं कन्हे धर्म सित “धर्म धैगु मन्त”

थथे धै च्वंपि पीडित वर्ग खः। कि दाजुं किजायात
सम्पत्ति मबीत कुचक्र म्हितल, कि कायं माँयात धाइ जिभि
माँमं बेइमान यात। मामं म्हाय्-या पं लिना सम्पत्ति हिना
मिना यात। बछि बछि ध्यबा लहाना बने ज्याना कमाय् याय्
घुंका पासां बेइमान यात। उकि थौं कन्हे धर्म मन्त। गुलि
गुलि बुह्ला बुह्ली माँ-बौपिसं धाइ थःम्हं बुइका तयापि काय्-
पिसं वास्ता मतल उकि थौं कन्हे धर्म सित। न्याय, सत्य व
विवेक बुद्धि मन्ते उकि धर्म मन्त, धर्मसित। तर जिगु विचाः
कथं व अध्ययन कथं धर्म मसीनि। थुगु बारे लिपा प्रमाण
बी।

न्हापा धर्मसित, धर्ममन्त धागु छाय् थुखे पाखे छक वने
नु। बुद्धया पालं निसें धर्मसित धै च्वंगु दु आजक मखु। बुद्धया
पाले छाय् धर्मसित धागु बारे थन छगू घटना न्ह्यथने त्यना।

कायं माँयात पितन

बुद्धया पालेसिगु खँ खः। बुरि व याककाय् मज्जां जीवन
हमा च्वन। कायं साव दुःखसिया बुँ ज्यो याना माँया सेवा

याना च्वन । माँ यात पाले याना च्वन । छन्हु माँ मेस्या मती च्वन—जि काय् याकचा । वं साब दुःख कष्ट सिमा कमाय् याना जिगु सेवा याना च्वन । वयात व्याहा याना बीमाल । अले जि काय्या बछि ज्या याइम्ह षासा दै, ज्या अपुइ जि बुरि नं जुल । छ्य् या ख्वा स्वया सिना बने दःसा सुगती च्वनी । थुकथं पुलां तालं विचाः योना छन्हु कोय्यात सःता धाल—पुता, छ याकचां यकव ज्या नं याना छें नं फुकं स्वं च्वने माल । छन्त पासा छम्ह दःसा अःपुइ । उर्कि भमचा छम्ह स्वया हय् न्है ?

काय् मचां धाल—माँ ! छु खैं लहानागु ? जि आतक बःलानि । ज्या याय्त थाकु मचाः । जित व्याहा याय्गु खैं लहाय् मते । माँ, भमचा हय् धुंकल धाय्वं आः गुलि ध्वं छें शान्ति दुगु खः उलि दै मखु । कचवं पिहाँ चै । जित नं पिर अपो दै चै । माँ, सुम्क च्वं, भमचा स्वः बने मते । बारम्बार धाल नं माँम्ह माने मजू । काय् मसें दिवक चाया धाल—माँया स्वया गथे माल अथे या । बहु लिपा पछुतावे जुइ माली लुमंका ति ।

माँम्हसे भमचा छम्ह स्वै हल । मामेस्या साब लय्ताः चो । आ जिकाय्या ज्या बछि याउँल । न्हूम्ह भमचां नं बांलाक ज्या यात । धाइगु दु न्हूगु तुर्फि बांलाक बँपू । अथे हे जुल ।

भमचा हया दच्छिति दैन । माजु व भमचाया बिचे

(२०)

कच्चवं पिहाँ वल । सुयागु दोष ! वं वयागु दोष, वं वयागु दोष धैच्चन । मामं काय्‌यात धाइ छिमि कला ताले मलाः । कलामेस्यां धाइ माँ ताले मलाः । काय्‌मेस्या सुयागु खँ न्यनेगु । ब्याहा याय्‌मखु धाय्‌क धाय्‌कं ब्याहा याना बिल । व हे जक लुमंका काय्‌मेस्यानं माँम्ह खना कुनु कुनुतं पिहाँ वो । कलामेस्यां वहे ताः स्वया धाल— व अस्योम्ह बुरिनापं च्वने मफु न्हाबलें ल्वाना च्वने मागु नं जीवन ला ! धाकु सिकु माःस्ह बुरी, थःम्हं थये हे याय्‌ माम्ह बुरी ! बुरियात पितना छोसा जक थ्व छें शान्ति दै ।

काय्‌मेस्या नं सुथं निसें कच्‌कच् जक, ल्वापु जक स्वै च्वने माःगुलि दिक्क व वावक वल । मती वन थ्व बुरि थमन्तुं दुःख दय्‌कल । थःम्हं म्हूगु गाले थःतुं कबबा वनीम्ह जुल । छक ला दुःख सीका तय्‌माः धका तं पिकया माँम्ह पितना छोत ।

माँम्ह फलचा बाय्‌ जुल । फोना फोना नया च्वन । ब्याहा याय्‌ मयो मयो धाय्‌क ब्याहायाना बिया । कलाया खँन्यना कायं थये याइ धैगु छु स्यु । काय्‌ याके धर्मं मन्त ।

थुखे छें काय्‌ व भौपिनि लय्‌ तावो, आनन्द जुल हँ । खँ जुल हँ बुरिचा दत्तले छें नर्क थें च्वं । पिहाँ वसें निसें स्वर्ग थें च्वन । क्या याउसे च्वं । थये हाला च्वंगु मेपिसं ताल । व हे खँ फलचाय्‌ च्वंम्ह बुरियात कन ।

बुरिया ला काय्‌ व भौपिनिगु खँ न्यना बोकिस दुब्यु वोम्ह

थें जागे जुल— ये !! माँयात पितना इमि आनन्द जुल, स्वर्गे
ध्यंगु जुल का मखुला ! धर्म सित ! धर्म सित !! आः धाःसा
धर्म यात श्राद्ध याःसां जिल धका धौ भ्यगः छगले स्वां आदि
जवलं जवना धर्म सित ! धर्म सित !! धर्मयात श्राद्ध याय्
माल धका उँइ पहलं हा हाँ मसान पाखे बना च्वन ।

मिजं छम्हेस्यां ल्यू ल्यू बना न्यं न्यं बना विचाः यात—
उँइ जक जुल ला । रुवा स्वय् बले उँइ मखु दुःखीम्ह थें च्वै ।
हावा जकं स्यम्ह ला धैर्थें बाँलाक सीके मफत । लिक्क बना
न्यन— मामजु, छु धका हाला वयागु ? छु जुल माँम्जु यात ।

धर्म धैर्गु मन्त, धर्म सित । आः धर्मयात श्राद्याः बने
त्यनागु । व ल्यू ल्यू बना च्वम्ह भाजुं न्यन— मामजु छाय् धर्म
सित धैर्गु ?

बुरि लिसः बिल— व का !! थःम्हं बुइका तयाम्ह कायं
कलाया खै न्यना जित पितना हल । उलि जक ला माँ यात
पितना छोसें निसें वयात याउँल, आनन्द जुल । नकं स्वर्ग ध्यं
थें जुल हैँ । धर्म सित मखुला भाजु । माँ यात पितना
आनन्द ! उर्कि धर्म सित श्राद्ध याःसां जिल ।

व भाजुं धाल— माम्जु, काय् चाण्डालम्ह पापी जुल खः
ला । माम्जुया व दुष्टम्ह काय् यात जि स्याना बी न्है ?

थुलि खै न्यने साथ हे बुरि धाल— जि काय् यात स्याय्
मते वा ! स्याय् छता मते वा !!

अले व भाजुं धाल— माम्जु छाय् धर्म मन्त धैगु मखूला ?
 माम्जु यात पितना हःम्ह काय् खना गथे माया वंगु ? आम
 दया माया वंगु हे धर्म खः उकि धर्म मसीनि । धर्म सी धुंकुगु
 खः सा माम्जुया गथे काय्या प्रति माया वंगु ? छाय् स्याय्
 मते धयागु ? धर्म मसीनि धर्म दनि । धर्म सी धुंकुगु जूसा
 माँयात पितना हम्ह काय्यात स्याः सां ज्यू धाइ । यक्व सिके
 धर्म चेतना मदया वल खः, तर गुलि सिके धर्म चेतना दनि ।
 छम्ह निम्ह सिके धर्म मदयवं धर्म सित धाय् मज्यू ।

उखे छ्यै काय्यानं काय् बुल । काय् जक बुइ वं वयात
 छ्यू अनोथागु स्नेह, ममता व मायाया अनुभव जुल । जि बू
 वले नं जिमि माँया गुलि जक लय् ता वल जुइ । अहो जि
 कलाया खै न्यना जिमि माँ यात पितना छोय् लात । मखुमु
 पाप कर्म याय् लात धका पछुतावे जुल । आतक लाःनि जि
 जिमि बुरिम्ह माँयात छ्यै ब्वना हया सेवा याय् धका पिनि
 वना थःम्ह पितना तैम्ह माँ मात्तु माः वन । छम्हेस्यां धाल—
 छिमि माँ उँइ थें हाला खुसी सिथे मसाने धर्म यात शाद्व
 याय माल धका वना चवन । काय्म्ह अन वना माँमेस्या पालि
 भोपुया क्षमा फोना धाल— माँ जित माफी ब्यु, जि तःधं
 अपराध याय् धुन । आः छ्यै नु धन्ना काय् म्वाः । जि जोशे
 होश मदया अथे याय लात । आः हाकनं थथे गुबलें जुइ मख
 नु धका धाल ।

अले व भाजुं धाल— माम्जु धर्मसित धागु आः गर
 जुल ? धर्म सीगु जूसा काय्मचां माँ मात्तु माला काःवइला

क्षमा कोनी ला ? पश्चा ताप जुइला । गन तक मनुखं थःगु
गलित महसुस याइ, पछुतावे जुइ तिनि अन तक धर्म मसीनि
धका सोका का न्हैं माम्जु । छम्ह निम्ह सिके धर्म मदयवं
धर्म सित धाय् मज्यू, धर्म मसीनि ।

मनू तयके लोभ चेतना दैवल कि धर्म चेतना मदै वै,
इमान धैगु दै मखु । कतिलाकेगु जक स्वै । अले थब थः परस्पर
पासां पासा, दाजुं किजाया बिचे अविश्वास दै वै । अले धर्म
तना बनी । धर्म मन्त धागु या कारण छगू थन न्ह्यथने ।

पाप बुद्धि व धर्म बुद्धि

न्हापाः न्हापाया खँ खः । छगू गामे पाप बुद्धि धैम्ह व
धर्म बुद्धि धैम्ह मनूत निम्ह दुगु जुया च्वन । पाप बुद्धि धैम्ह
ध्वारःम्ह, बुद्धि मदुम्ह जुया च्वन, एसां कतिलापाकम्ह खः ।
वं छन्हु मती तल ध्यबा मदयकं थः थिति व पासापिसं पत्याः
मया ध्यबा कमाय् यायत थःके बुद्धि मदु । धर्म बुद्धि पासा
छम्ह दु । वयाके अबल वो, ज्या सः आँट नं दु । व पासा नाप
बने ज्याः वन धाःसा ध्यबा कमाय् याय फै । सरासर धर्म
बुद्धि पासा याथाय् वना धाल— पासा, छं नं मचा खाचात
दु, जि नं मचा खाचात दु । खन्चं यक्व माः । थौं कन्हे न्ह्यागुं
थिके जुल । ध्यबा मन्त धायवं त्वाले नं इज्जत मदु । धर्म
याइथाय् नं मान मदु, थाय् मदु । आः क्षी निस्हेस्या बछि
बछि ध्यबा न्हाना तापाक वना बने ज्याः बने नु । धर्म

बुद्धिया नं पाप बुद्धिया खँ चित्त बुके जुल । महति दोछि दोछि
दाँ लहाना निम्हं बने ज्याः वन । धर्म बुद्धि मनूते चित्त बुके
जुइक खँ लहाय् सः । अल्स मजू । व्यापार चले जुल । ध्यबा
दुहाँ वल । यकव आम्‌दानि दत । थःपिसं यंकागु मालताल
फुकं फुत । ध्यबा यकव देक ज्वना थःगु छेँ पाखे स्वया लिहाँ
वै च्वन ।

पाप बुद्धिया मने पापया खँ लुया वल । ध्यबाय् तृष्णा
जुल । वं मती तल— थव ध्यबा गथे याना जिगु लहाती लाके ।
लेँ सं गाः म्हुया तै थकुसा जि काय् खनी । थथे मती तया
धर्म बुद्धि पासायात धाल— पासा, छं स्यू ध्यबा धैगु यकव
दत धाय्‌वं सकस्यां मिखा वनी । क्षी पासापि व थःथितिपि
नं ला ताले मला । ध्यबा खन कि वं नं का वै, वं नं का वै ।
थुलि मछि ध्यबा छेँ यकेगु मिले मजू । थन जंगले छथाय्
गाः म्हुया तै थके । मालीबले गाछि गाछि याना का वय्
मज्युला ?

धर्म बुद्धि सो काम्ह जुया च्वन । वयाके छलकपट धैगु
मदु । बोधि चित्त दुम्ह जुया च्वन । ज्यु पासा बछि धन
थन सं गाःम्हुया लहाना थके । पाप बुद्धिया मनं मनं आः
जिल धै थें जुल । ध्यबा गाले थुना वन ।

च्यान्हु छिन्हु लिपा पापबुद्धि थः बौ ब्वना गाःम्हुया लहाना
तःगु ध्यबा दकवं कै हल । बाःछिति लिपा धर्म बुद्धि पासा
याथाय् वना धाः वन— पासा, मचाखाचात यकव दु । ध्यबा
याकनं फुत । नु गाम्हुया तया वयागु धन काः वने । निम्ह-

वन । गा: म्हुया स्वत । ध्यबा छति मदु । अले पाप बुद्धि धाल— अय् धर्म बुद्धि, छला नांयात मलोगु ज्या यात । थन चंगु ध्यबा क्या यंकाका मखुला ? जि जा तोती मखु । जिगु भाग बी लाकि बी मखु ?

धर्मबुद्धि धाल— छु खँ ल्हानागु ? आमज्योगु अधर्मया ज्या याय्गु म्हक्से न मती मदु । छं हे क्या यंकल जुइ ।

पाप बुद्धि धाल— छी निम्हजक थन मेपि सुं साछि मदु । हुंकन सिमाय् देवता छम्ह दु । वया थाय् वना छी निम्हेस्या रुगडाया खँ कें वने । व वृक्ष देवतां गथे धाल अथे याय्गु का । व फुसुलुगु सिमाय् पाप बुद्धि अबुमेसित खँ स्यना अन तैते धुंकल । धर्म बुद्धिया खः का धका अन वन । पाप बुद्धि ल्हाः बिन्ति याना धाल— भो वृक्ष देवता, जिपि निम्हेस्या धनया बारे ल्वापु जुल । हुँकन गा: म्हुया स्वत्थना तयामु धर्म बुद्धि क्या नं मक्या धाल । प्रभु, न्याय याना बिज्याहुँ ।

नकलिम्ह देवतां धैहन— व धन धर्मबुद्धि का.गु खः मेपिसं का:गु मखु । अले पापबुद्धि धर्मबुद्धियात ज्वना ध्यबा बी लाकि बी मखु ? धाल ।

धर्मबुद्धि धाल— व सिमाय् च्वंम्ह सकलिम्ह देवता मखु । मखुगु खँ ल्हाइम्ह गुबले न देवता जुइ मखु । परीक्षा याना स्वयमाल धका सिमाया क्वे छचाखेलं धाँय्मो व सु तया मिच्याका बिल । मिजक दन दन च्याय्वं सिमाया दुने च्वंम्ह नकलिम्ह देवता पलख मिपुका सु क च्वंच्वन । रुन रुन मिपूगु सह याय् मफया सिमां पिहाँवया जिमि काय् पापबुद्धि

नां गथे अथे हे पापी खः । पापबुद्धि हे ध्यवा खुया काःगु खः धर्मबुद्धि मखु । मूर्खम्ह कायं याना छन्नलि जि सीत्यंगु धया वन ।

पाप बुद्धि थें जार्पि थौं कन्हे नं दु । विश्वास धातगु ज्या याइगुर्लि साक्षा याना व्यापार याय्बले सर्वे फुका च्वने माः । अले द्याःमेस्यां धाइ थौं कन्हे धर्मं मन्त धका । तर सकले मखु । इमान्दारीपि पासार्पि यक्वं दनि । सकभनं बेइमानत मदु । यदि सकभनं बेइमान त दुसा ला शान्ति धैगु गनं दे मखुत । यक्वं साक्षा याना व्यापार याना च्वर्पि दु ।

दाजु किजार्पि नं मिले चले जुया च्वर्पि दु । व्यागल च्वंसानं ल्वाय् म्वाक भागं थछि सम्पत्ति व बुं आदि इना सन्तोष जुया च्वर्पि दु । जि स्यू थें भोते निखल स्वखल छसः हाले म्वाक छखे च्वर्पि दु । छखे च्वने धुका नं छेँ थकाल नं, कसि देकलं नं ज्वरां देकल । ऊया तल नं ज्वरां देकल । छपति हे छखे च्वर्पि थें मच्वं । एव सन्तुष्ट जुया च्वने फुगुया चिखः उक्कि धर्मं मसानि ।

धर्म दनि

एव खँ थुइका बीत थौं कन्हे यागु घटना छगू निगू न्ह्यथने । एव खँ च्वै च्वंम्ह स्वयम्भू पाख ट्याकसो च्वना शहरे वै च्वं बले वाज्यो वर्पि व कुरिपिनि खँ जुल ।

छम्ह मिसां न्यन— मालु फुला ?

बुरि मेस्यां धाल— फु धायला मफु धायला तुति स्या
उकिमोटरे च्वना वया । छुयाय् (७२ वर्ष) न्हे निदँया बैसे
थ्यका नं थमन्तुं जा थुया नया च्वने माः ।

छाय् छें सुं मदुला ?

दुः काय् पि निम्ह दु । भौपि दु । जागिर नथा तापाक
खते जुया वन । काय् याकचा गथे छोय । जि खुनु भात नापं
बाया च्वने माल । भौयात छाय् फाया तय् धका मती बना
छोया बिया । तर गुलि दय् धुकल छुं हे खबर मदु । काय् या
माँ लोमन, वास्ता हे मतल । काय् धैपिसं माँयात तोते मत्यो ।
छुयाय् थौं कन्हे धमं मन्त मत्यो धैगु मन्त ।

मेम्ह बुरिम्हं धाल— जि नं काय् पि स्वम्ह दु । इंपि नं
छवे च्वन । म्हाय् पि स्वम्ह दु स्वम्हं पेहनं मवसे च्वं च्वन ।
छम्हेस्या जागिर दु । काय् पिसं वास्ता मतल, म्हाय् पि दु
धका धुकक च्वं च्वना । तर निम्ह म्हाय् नं छपं जुया न्व मतू ।
छम्ह हे जक म्हाय् नं जित बिचाः याना च्वन ।

मेम्ह छम्ह मिसां धाल— जि ला काय् पि प्यम्ह दु । प्याहं
लुं थें च्वंपि । भौपि ला हिरा थें च्वंपि । कचवं छुं हे मदु ।
धै थे दु । न्ह्यागु छगु धाःसां माँया यत्थे । माँया सोया का
धाइगु । साब न्ह्याइपुसे च्वं । उकि धर्म मसीनि । धर्म दनि ।

ट्याकसी ड्राइभरया नं म्हुतु चासुया वल । व नं सुक
मच्वन । वं धाल— जि नं बुरिम्ह माँ छम्ह दु । बाँलाम्ह
म्हजु छम्ह ब्याहा याना हया । क ! लच्छ निला दसें निसें

कच कच । छखे च्वने माल । बुरिम्ह माँ नाप च्वने मफु हूँ ।
जि धया छ ला ल्यासि तिनि, बां नं ला । छन्त मेपि मिजँ
तसें ब्याहा याइ तिनि । छ माथाय् हुँ । जि जिमि माँ तोते
फे मखु । बुरिम्ह माँयात सुनां बिचाः याइ धया । अले सुंक
च्वन ।

अले मेम्ह मिसां धाल— भाजु आमज्योगु खँ जक न्यने
दै बले मन याउंसे च्वं । अज्योपि काय् मचा दुम्ह माँ भाग्य-
मानी का । भाजुयाके धर्म दनि । जय जुइमा । उकि धर्म
दनि ।

आ छक भगवान् बुद्धया पाले लिफः स्वे नु । अबले नं
बिकःपि मनूत दु । अबले नं धर्म मदया वल धै च्वं । छाय्
धासा गुलि गुलि मनूतेके धर्म मदु । जि ! धैगु अहं भावं
याना अथे जूगु खः । थव खँ थुइका बीत बुद्धकालीन घटना
छगू न्हायने ।

गलित सुइकार मयाइम्ह भिक्षु

भगवान् बुद्ध श्रावस्ती अनाथपिण्डिक महाजनं दय्का
ब्यूगु जेतवन विहारे विज्याना च्वन । अबले जेतवन विहारे
भगवान् बुद्धया निनिया काय् छम्ह बुढा जुइका भिक्षु जुया
च्वंम्ह दु । वया नां तिस्स खः । वयस्ते जाति अभिमान व
भगवान् बुद्ध थः हे दाजु धैगु धमण्ड दु । व बां बांलागु

चोबरं पुना भगवान् बुद्धयात् प्राप्त जूगु सा सागु भोजन आदि नया प्वात्या प्वात्यां लह्वं का च्वन । आगन्तुक भिक्षुपि भगवान् बुद्ध नाप लाइगु बैठके दध्वी लाक धिसि मिसि धायक थाँ थें धस्वाना च्वं च्वनीगु । बुढापि भिक्षु जुलकि अपो याना माने याकेगु आशा याइगु जुया च्वन ।

छन्हु महस्थविर व स्थविर भिक्षुपि पिने तापाकं निसें भगवान् बुद्ध नाप लाय् धका बिज्यात । अबले तिस्स बुढाम्ह नं लह्वना नं च्वंम्ह बैठके दध्वी लाक फेतुना च्वंगु खना छम्ह माने याय् बहम्ह महास्थविर जुइ धका वन्दना याना सेवा याय् मागु यात ।

छन्हु छम्ह ल्याय्महचाम्ह भिक्षुं न्यन— वर्षावास गोगु जुल धका । भिक्षुपिनि नियम कथं न्हापां नापा लाइबले थकालि कोकालि सीकेत वर्षावास गोगु दत अथवा गोदैं दत धका न्यनी । भिक्षुपिनि जन्मं निसें वर्षं ल्या खाइ मखु । उपसम्पदा जुया वर्षावास च्वंसें निसें वर्षं ल्या खाइ । अले लह्वंम्ह तिस्स भिक्षुं धाल— जि बुढा जुइका म्हासू वसः पुनाम्ह । वर्षावास मदुनि । थुलि न्यने साथं पाहाँ बिज्याम्ह ल्याय्महचाम्ह भिक्षुं धाल— नक्चराम्ह, मछामजूम्ह अशी-क्षितम्ह भिक्षु । उलि मछि महास्थविर भिक्षुपि बिज्यात नं वन्दना मयासे सुंक, यन वसपोलपिसं वन्दना याका च्वनीम्ह धका न्वात ।

उलि धासेंलि वं धाल— छिपि सु नाप ला वयागु, जि सु स्यूला । छिमिगु हा है त्यें थना बी धका धमकी बिया बुद्ध

(३०)

याथाय् वना मिखां खोंबि वय्का धाल— थुपि भिक्षुपिसं जित
बो बिल ।

भगवान् बुद्धं न्यना विज्यात— छ गन च्वं च्वनागु ?
बैठके च्वं च्वनागु धका लिसः बिल । हाकनं बुद्धं धं विज्यात—
महास्थबिर भिक्षुपि विज्याबले वन्दना मयाना ला ? तुति
सिलेत लः आदि तथा मविया ला ?

तिस्स भिक्षुं धाल— जि छुं मयाना ।

भगवान् बुद्धं धै विज्यात— छंगु है दोष खः छँ क्षमा फों ।

व घमण्डीम्ह भिक्षुं धाल— जित बो ब्यू पिंके क्षमा फोनी
मखु । बो ब्यू पिंके तुं क्षमा छु धका फोनोगु, फोनी मखु धका
क्षमा मफों । भगवान् बुद्धया पाले नं थज्योपि अधर्मिपि
दुबले धर्म मन्त धाः । तर आ तकक धर्म दनि ।

ल्वापु खिचा भिक्षुपि

भगवान् बुद्धया पाले विनयधर अर्थाति नियम जक क्वातुक
ज्वना च्वनोपि छ्वध्व व बाखँ जक कना नियमे उस्त ध्यान
मबीपि छ्वध्व दु । थुपि निध्व नं छ्गू हे विहारे च्वच्वन ।
निखल सिकें अहंकार दु । विनय नियम क्वातुक ज्वना च्वंपिके
जिपि नियमे च्वं च्वनापि धका अहंकार दु ।

बाखँ कना जुइपिके नं जिमिसं मनुतेत ज्ञान गुणया खँ
कना श्वर्ष प्रचार याना शिक्षित याना च्वना, समाज सुधार

जुइगु ज्या याना च्वना धका मचायक अहंकार त्ये पुया च्वन ।

छन्हु बाखँ कना जुइम्ह नायोम्ह भिक्षु चःबि वं बले लः
छचले धुंका लोटा भो पुइका थके लो मंकल ।

विनयधर नायोम्ह भिक्षु चःबि वं बले लोटा भो पुइका
मतगु खना नकतिनि चःबि वं म्ह सु धका न्यं जुल ।

भिक्षु पिनि नियम कथं चःबि च्वंगु लोटा न्ह्याबलें भो
पुइका तेमाः । उकिं न्यंगु खः ।

बाखँ कना जुइम्ह नायो म्ह भिक्षुं धाल नकतिनि चःबि
वना वयाम्ह जि खः ।

विनय धरं धाल— छं चःबि च्वंगु लोटा भो पुइका मथकुगु
छन्त दोष लात ।

अले बाखँ कना जुइमेस्यां क्षमा फोना गल्ति सुइकार
यात ।

थुखे विनय नियम पालन याना च्वंम्ह नायोम्ह भिक्षुं
थः शिष्य पिन्त धाल— फलानाम्ह धर्म कथिक भिक्षु बाखँ
जकं कने सः चबि च्वंगु लोटा छगः हे भो पुइका थके मसः ।
बाखँ कना थें नियम पालन याय मफुम्ह, नियमे वास्ता मदुम्ह
धका धाल ।

उलि न्यने खतं उखे वना धर्मकथिकया शिष्य पिन्त धाः
वन छिमि गुरु बालाक बाखँ जकं कने सः चिकिचा धंगु नियम
छगू हे पालन याय मसःम्ह धका लाय् बू वन ।

थुखे नं धर्म कथिक गुरुया थाय् वना न्यं वन । छाय् छुं

(३२)

नियम दोन ला ? विनय धरया चेला तसे जिमित ला छिमि
गुरु चःबि चोंगु लोटा छगः हे भो पुइका थके मसःम्ह धका
हिपाय् चपाय् यात ।

अले गुरु मेस्यां धाल—दोंगु खः । जि गल्ति सुइकार याना
क्षमा नं फोने धुन । आः हान थः चेलातेत अथे धाल ला ?
एसा व विनय धर मखु का ! नियम बवातुक ज्वना च्वम्ह
जूसां, नियमे बांलाक च्वं च्वंम्ह जूसां क्षमा फोना गल्ति
सुइकार याय धुं कुमेसित माफी बी धुं का हाकनं व हे खँ लिसा
का कां अथे खँ ल्हाइम्ह छु नियमे च्वंम्ह ल ले ? व
विनयधर मखु का ।

थुलि खँ न्यने धुंका धर्म कथिकया शिष्यपि उखे वना
छिमि गुरु नियमे जक च्वने सः धात्यें नियम पालन याय्
मसःम्ह खनि । जिमि गुरुं गल्ति सुइकार याना क्षमा फोने
धुंकुम्हेसित हाकनं दोष लगे याइम्ह, क्षमा बी धुंका हाकनं
कवथुंकेगु स्वइम्ह गजोम्ह विनय धर ? नां जक, नियम ज्या
छुं मदु, अहंकारम्ह धका हिवाय् चवाय् या वन ।

युकथं निखें वाक युद्ध जुजुं तस्सकं ल्वापु जुल । उपासकपि
नं निध्वः जुल । थव खँ बुद्धं सिल । वसपोल सःता न्वाना
बिज्यात—छिपि म्हासु वसः पुना च्वंपि खः ला । छिपि सिना
वनीपि मखु लाकि छु ? छिपि आमथे ल्वाना च्वनेगु बां
मला । मिले जु ।

भिक्षुपिसं धाल—जिमिगु ल्वापु जिमसं हे छिने याय् ।

छपि माथाय् बिज्याहुं ।

भगवान् बुद्धं धैबिज्यात-

परे च न विजानन्ति – मयमेत्यमा मसे

ये च तत्थ विजानन्ति – ततो सम्मन्ति मेधगा ।

मूर्खतेसं जिपि अवश्य नं छन्हु सीमानि धका विचार
मयाः जिपि सीमानि धका विचार यात कि ल्वापु तनि ।
कलह शान्त जुइ ।

ल्वापु खिचा भिक्षु पिसं बुद्धया खँ मन्यं । भगवान् बुद्ध
सुत जंगले बिज्यात । मूर्खत नापं च्वनेगु सिकं याकचा
च्वनेगु ज्यू धका ।

लिपा भगवान् बुद्ध जंगले बिज्यागु कारण भिक्षुपि ल्वाना
च्वंगुलि धैंगु सीका उपासक उपासियापि छपुच जुया ल्वापु
खिचा भिक्षुपिन्त भोजन दान मविल, सम्मान नं मयात ।

अले तिनि भिक्षुपिनि होश दत, चाल ल्वाय्‌गु बांमला ।
ल्वाना च्वंपि सकले मुना भगवान् बुद्धयाथाय् वना क्षमा
फोन । गल्ति नं सुइकार यात । शान्ति दत । उकि धर्म
मसीनि ।

सेवा धर्म

भगवान् बुद्धं धै बिज्यागु दु गुबले तक मनू तय्के सेवा
भाव ल्ये दना वै मखु अबले तक धर्म धैंगु प्रचार जुइ मखु ।

(३४)

थव खें स्वयं भगवान् बुद्धं छम्ह असरणम्ह ल्वे जुया सिकिस्त
जुया च्वंम्ह भिक्षुया सेवा याना धै विज्यागु खः ।

भिक्षु छम्ह तच्वकं म्ह मफया च्वंबले सुनामं व भिक्षुया
सेवा मयाः । लासाय् तु खि च्व वेका नर्के च्वं च्वंम्ह थें दुःख
सिया च्वन । भगवान् बुद्धं भिक्षुपि मुंका न्यन छाय् ध्व ल्वे
जुया च्वंम्ह भिक्षुयात् सुना नं वास्ता मयागु ?

भिक्षुपिनि लिसः खः व छम्ह धर्म मदुम्ह भिक्षु । व म्हं
फु बले सुयातं वास्ता मतम्ह । वं स्वे बले गुबलें है व ल्वे जुइ
थें मच्वं । उक्ति जिमिसं वास्ता मयानागु ।

भगवान् बुद्धं धै विज्यात्—छिमिके नं धर्म मन्त । छिमिसं
ल्वगीया सेवा यागु जूसा बुद्ध व धर्मया सेवा यागु जुइगु । अले
तिनि भिक्षुपिनि धर्म चेतना दै बल । धर्म धैगु थथे खनि का
धका अले सिल । सेवा भाव नं धर्म खनि का धका ।

सोम्ह मचा म्वाका बिल

थुगु खें थुइका बीया लागी थौं कन्हेया घटना छगू
न्ह्यथने । काञ्चे जिल्लाया पनौति धैथाय् मिसा छम्हेस्या
प्रसूति बेथा जुल । मचा बुइके मफया साप सास्ति नया च्वन ।
भैंतया अस्पतालया डाक्टर ब्वना यंकल । चान्हेस्या १२ वजे
ति । कम्पाउडरया कुतलं अन ध्यंका बिल । डाक्टर अन ध्यं
बले मिसाया मचा बुइ धूकल । मचा छथाय् ध्याकुंचाय् वां

छोइ तल ! डाक्टरयाल धाल— मचाला बुल तर मचा सी घुंकल ।

डाक्टर न्यन मचा गो ले ? ध्याकुंचाय् वां छोइतम्ह मचा क्या मचाया म्हुतु व थःगु म्हुतु ल्वाका गवेति थःगु सासः बिल । पलख लिपा मचाया तुति ज्वना ल्हव्वना व्यूबले मचा च्यांयक खोया हल । व काय्‌मचा आतकं म्वाना च्वन । व मचाया नां नं अमेरिकन हँ । छाय्‌कि व डाक्टर अमेरिकन खः । व डाक्टर याके धर्म मदुगु जूसा नकतिनि बूम्ह हि भ्या : दुम्ह मचाया म्हुतु व डाक्टरया म्हुतु ल्वाकी ला । डाक्टरया म्हुतुइ हि भ्या : दु हँ । बुद्ध जन्म भूमि नेपाःया डाक्टर तसें अजोगु सेवा याइपि शायद हे दै । डाक्टरयात धातथें याम्ह द्यो भापिल । थ्व भचा पुलांगु खँ जूसां बुद्धकालीन मखु आः जूगु घटना खः उकि धर्म दनि, मसीनि ।

झीथाय् नं सेवा भाव दुर्पि डाक्टर त मदुगु मखु । गरीब तेके ध्यबा मकासे वासः याना च्वपि दु । सेवा भाव दुर्पि दु । उकि धर्म मसीनि ।

छन्हुया खँ खः । हालसालया खँ थः ल्याय्‌म्हचाम्ह भाजु छम्ह मोटर साइकल गया अरनिको राज मार्ग बना च्वंगु खपे थ्यंबले दुर्घटना जुल । अबले डाक्टर छम्ह मिनि बसं बना च्वंगु जुया च्वन । व डाक्टर मिनि बसं कुहाँ वया बेहोश जुया च्वंम्ह भाजुयात भक्तपुर अस्पताले यंका थम्ह हे घाः सफा याना पाःकां सुया वासः नका होशे वय्का भाजुया ठिकाना क्या मांमेसित खबर विया ज्यान बचे याना बिल ।

(३६)

थव नं सेवा धर्म खः । उकि धर्म मसीनि ।

मेगु छगू स्वे नु । भैंत (बनेपाया) खें खः । चान्हेस्या बाचा इले मचा बुइके मफुम्ह अथवा प्रसूति वेदना जुया च्वंम्ह मिसा छम्ह अस्पताले हय् माल धका छम्ह कम्पाउडरयात सःत वल । गरीबम्हमिसाया व्यथा खें लुमंका धर्म खंका उखें थुखें मोटर माः जुल । मोटरवाला वने मधा । निसः दाँ बी धाल नं माने मजू । बल्लं छम्ह ड्राइवर निसः दाँ क्या मोटर ज्वना वल ।

अस्पताले यंकल । हि यक्क कुहाँ वै च्वंगुलि प्वा: चिरे याय मर्छि । हि मगागु जुया च्वन । प्वा मफाय्कं मचा पिहाँ वै मखुमु जुया च्वन । हि बीपि सुं मदु । डाक्टरं थःगु हि क्या स्वतं मिले मजू । डाक्टरं द्यना च्वंम्ह थः कला थना हि माल धका क्या स्वःबले मिले जू । का ! हि बी माल धा:बले मिसाया प्रसूति वेदना मचाया माँ जुइ धुंकुम्ह मिसां जकं सी । डाक्टरया कला नं हि बिल । मिसाया प्वा: चिरे याना मचा पिक्या ज्यान बचे याना बिल । थव डाक्टर नं अमेरिकन हे खः ।

हानं सेवाभाव दुम्ह नेपालीं कम्पाउडरं निसः दाँ विया मोटर क्या मब्यूगु जूसा मिसा छेँ सं सी धुंकी । व वैद्य कम्पा उडरं धागु दु सेवा याना च्वनागु जिगु छता हे जक इच्छा व आशा खः— सिना वने धुंका सकसिनं फलनाम्ह धर्म चेतना दुम्ह मजाम्ह मनू सिना वन हाय् ! हाय् !! धाय्केत खः । फलनाम्ह छम्ह अलच्छनाम्ह सिना वन खास जुल, याउंसे च्वं

धायकेगु मयो । नां प्रचार याय् नं मयो । आः नं ध्यानकुटी स्वास्थ्य सेवाय् लगे जुया दिल । वासः नं माक्व प्रबन्ध याना दिल । तर नां धाय् मयो हैं । नां छापे याना प्रचार यात कि ध्यानकुटी पला तः वय् मखु हैं । थथे धागु नं धर्म दया खः । उकिं धर्म दनि । धर्म मसीनि ।

चकंगु मनं दान ध्यम्ह जुजु

जुजु जुइगु छगू तःधंगु सुख धाइ । यक्व हे मोजं च्वने दुगु जीवन । उकिं जुजुयात छुं दुःख मदु थें च्वनी । भगवान् बुद्या अनुभव कथं सुख व दुःख थ थःगु कर्म अनुसारं जुइगु खः । थ थःगु ल्हाती बा मने दुःख नं सुख नं सुला च्वं ।

बाखँ सफू स्वया यके बले जुजुपिनि नं दुःख दु, पीर दु, भय दु । भद्रिय धंम्ह शाक्य कुलयाम्ह जुजु छम्ह भिक्षु जुया जंगले च्वं च्वं बले याकचा हालाच्वन अहो सुख ! अहो सुख !! नजोगु आनन्द ॥

थथे हाला च्वंगु ताया भिक्षुपिनि मती बन भद्रिय भिक्षु राजदरबारया खँ लुमंका, अहो सुख धंच्वंगु जुइ । भगवान् बुद्यात ध्व खँ ध्यंका बिल ।

भगवान् बुद्धं भद्रिय भिक्षु सःता न्यना विज्यात- छु छं राजदरबार लुमंका अहो सुख धं च्वनागु ला ?

लिसः खः भन्ते मखु, जित भिक्षु जुया जंगले च्वं च्वना
बले याउंक न्ह्यो वल । भय धैगु छर्ति मदु । जि जुजु जुया
च्वना बले गनं पिहाँ वने माःसा याकचा पिहाँ वनेत ग्याः ।
थः यत्थाय वने मदु । स्वतंत्र मदु । सुनानं नय्गु बी हःसां
नय्ग्या । आ धैगु अथे छुं त्रास, भय व शंका काय् मागु मदु ।
जित ला भिक्षु जुयालि साव आनन्द दत उकि जगले अहो
सुख धका हाला च्वनागु खः ।

युकि सीदु जुजु जुया नं चित्त सुख मदु । प्रजाया हित
व सुख जुइगु ज्या याय फुसा राजाया सुख जुइ धका राजोवाद
सूत्रे भगवान बुद्धं धै विज्यागु ।

शुद्धमनं दान ब्यूगुया फल

न्हापाः न्हापःया खँ खः । जुजु छम्हेस्या साव दिक्क जुया
ठ्यालं क्वस्वया च्वन । अबले हिमालय पाखे प्रत्येक बुद्ध छम्ह
चि व पाँड नय्त भिक्षा विज्यात । जुजुया व म्हासुवसः पुना
तम्हे सिगु शान्त पह खने सात हे तानो बले सिच्चुक फय् वै
थें मन यात सिच्चुसे च्वंका बिल । जुजुं व प्रत्येक बुद्धयात
सतके छोया थः नय्त जोरे याना तःगु भोजन दान बिल ।
पात्रे भोजन कया पिहाँ विज्याना छथाय् फलचाय् च्वना भोजन
याना विज्यात ।

व फलचाय मिसा मिजं निम्ह फोगीत च्वं च्वंगु जुल ।
व प्रत्येक बुद्धं नै च्वंगु भोजन साप साः थें बास नं वोगु जुया

च्वन । मिसा मिजं निमेस्या ई चुक् चुक् वना गज्योगु साःगु भोजन ! नय् दुसा, नं स्वय् दुसा ज्यू धै थें मती वन । लिक्क वना धाल— महात्माजी जिमित नं जा निप्ये चा नय् दैला ।

प्रत्येक बुद्ध जा खःनि ! क्षीर्पि यें नुगः क्यकुंम्ह मखु । नुगः स्याम्ह मखु । निम्हसितं जा छम्हू छम्हू बिल । इमि क्या कथं म्हुतुइ जक तयवं चिकु बले मकः कुने थें जुल । गुबलेथे साकक नय् मखंनिगु । गथे भनं साःगु, गन क्या हःगु थें । लिक्क वना न्यन— महात्मा जी थव भोजन गन क्या हयागु थें ?

लिस बिल— राजदरबारे जुजुं बिया हःगु ।

अहो जुजुया भोजन ! थज्योगु भोजन जुजु या नइगु खनि । प्रत्येक बुद्ध लिहाँ बिज्यात । इमि साकक नयागु जक लुमना शक् शक् लगे जुया च्वन । चुरथ व ऐला त्वनीपिनि म्हुतुसि गना शक् शक् लगे जूथें जुल । मिसा मिजं निम्हेस्यां खैं जुल— थज्योगु हानं छक नय् दुसा ज्यू । जुजुया भोजन गनं दै । फोंवंसा क्षीत दरबारे दुकाइ मखु । क्षीर्पि फोंगीत / मिसां सल्लाह बिल— म्हासु वसः पुना वंसा दरबारे दु काइ नि !

भात मेस्यां धाल— छ ! मिसा जूसाँ जि सिबे बुद्धि दुम्ह जुल / जि पसले वना म्हासु कापः न्याना वसः पुना वने / निम्हेस्या खैंजू थें म्हासु वसः पुना दरबारे वन / जुजुया न्हापा थाम्ह सकलिम्ह भिक्षु धका माने याना थःगु भोजन बिया हल / जुजुया मतो खः छक निक सत्संगयाय् थाय् सीका

(४०)

तय् माज धका थः मंत्री व राजकुमार सःता आज्ञा जुल— व
महात्माजी गन चवं च्वंगु आश्रमया थाय् छक स्वया वा ।

राजकुमार नं मंत्री नं व भिक्षुया ल्यू ल्यू वन । व ला
गनया भिक्षु फोंगी जुया च्वन । फल्चथाय् थ्यने वं कलाम्ह से
पात्र लाका यंकल । भिक्षु जुया वोमेस्यां म्हासू कापः जुक्क
वां छोत । निम्हस्यां साः पहलं पाका पाकां नल ।

मंत्री व राजकुमार निम्ह पाकः जुया च्वन । पलख लिपा
निम्हेस्यां खँ जुल— थ्व ला फोंगी धका जुया च्वन । गनया
भिक्षु ।

मंत्री धाल महाराजयात छु धाय्‌गु ?

राजकुमारं धाल— फोंगीं धाय्‌गु का !

मंत्री धाल— ए ! अथे धाय् मज्यू । अथे धाल धाय् वं
जुजुया मन स्यनी का । गज्योगु श्रद्धां दान बिया मन याउंका
चवं मेसित अथे धाय् मज्यू । पुण्य फुक फसं पुइका अधर्मं जुह
का ।

राजकुमारं न्यन— छु धाय्‌गु ले ?

मंत्री धाल— फल्चाय् थ्यं बले म्हासु वसः लोप जुल
धाय्‌गु का !

इपि निम्हं दरवारे लिहाँ वन । जुजुं न्यं बले जिपि ल्यू
ल्यू वरागु खः । व भिक्षु फतानगु फल्चाय् थ्यं बले म्हासु
वसः लोप जुल ।

थुलि न्यना जुजुं धाल— छिपि ल्यू ल्यू वो गुर्लि नय् मछाला
 अन्तर धान जुल जुइ । अहो तः धं मेसित जि दान बिया ।
 अहो भाग्य धका लय् लय् ताल । थःमं दान बियागु जक
 लुमंका मन सन्तुष्ट जुया च्वन । छन्हु प्राण तोता वन नं व हे
 पुण्य जक लुमंका मन प्रसन्न याना सिनां सुगति वन । सकसिनं
 स्यूगु भासं धाय् माल धाःसा स्वर्गं वन ।

काय्-म्ह राजकुमार जुजु जुल । अबले न्हापा याम्ह प्रत्येक
 बुद्ध हाकन भिक्षा विज्यात । जुजु ऊयालं कवस्वया च्वंगु पा:
 लात । व भिक्षु वै च्वंगु खने सात हे मती तल— फोंगी वल का !
 जिमि अबूयात थगे याय् थें जित नं थगे याय्-गु मती तैं बोगु
 जुइ का । सिपाही सःता धाल— हुँ वै च्वंम्ह ठगम्ह भिक्षु खः
 वयात दाया छो ।

सिपाहीत का !! धाय् जक मा: तुरन्त कारवाही
 याइपि । आज्ञा ब्यूमेसिके नं विवेक बुद्धि (धर्म) मदु, सिपाही
 याके नं धर्म मदु । साब संक सितु पातु वंक दाल ।

प्रत्येक बुद्धं मती तल— थ्वला स्याहे स्याइन । जि सी
 मज्यू नि । याय मागु ज्या बाकि दनि । थःगु मानसिक वल
 शुद्धगु मनं ऋद्धि ब्वया वन । मानसिक शक्ति या चमत्कार
 मन अशुद्धिपिसं, मानसिक कमजोरोपिसं स्वयवले ख्याः खैं थें
 च्वनो । थ्व मनशुद्ध याय्-गु अभ्यास दुपिसं जक थुइगु खैं खः ।

जुजुं प्रत्येक बुद्ध ब्वया वंगु खना लहाः निप्पां छ्वने तया
 जि मखुगु पाप कर्म याय लात । जि ला व फोंगी धका च्वनां

(४२)

ला सकलिम्ह भिक्षु जुया च्वन । मखुगु कर्म याय् लात धका पश्चाताप चाया नुगः मछिका पापं पुका च्वन । मने शान्ति मन्त । न्ह्याबले थःगु कुकर्म जक लुमंका मन स्यंका नुगः मछिका च्वन । थव हे पीरं न्ह्यो मबल । नय् मास्ते मबल । मानसिक ल्वे जुया सिना वन । मखुगु कर्म जक लुमका सिना वंगुलि दुर्गति वन ।

अबुम्हेसिके धर्म दु, काय्-मेसिके धर्म मदु । उर्कि धर्म याय् माः । धर्म मसीनि, सीबले याउक सिना वने दुसा बाँला ।

बदमासम्ह शाकय लिपा भि जुल

भगवान् बुद्धया पाले यक्कसिनं वसपोलयात म्ह मस्यू । म्ह स्यूसां ख्वा स्वे मयोपि न दु । गुलिस्यां बुद्धया ख्वा स्वे मयोगु कारण खः वसपोलं बाखँ कनी बले मोजयाय् मज्यू, त्यागचेतना माः धाइगु खँ थुइका काय् मफया खः । मेपिनि ला छ्खें ति भगवान् बुद्धया थःथितिपि शाकयत मध्ये न वसपोलयात ब्बो बीम्ह मयोम्ह सरकानि धैम्ह शाकय छम्ह दु । व छम्ह ऐलागुलु व बदमासम्ह मेपिन्त ख्याना जक म्वाना च्वंम्ह । व खना सकलें ग्याः । न्ह्योने छुं धाय् मछा ल्यूने ल्यूने जक मनूतसें वयात मुल्याहा धका ब्बो बीगु जुया च्वन ।

अबले भगवान् बुद्ध शाकयतसें दय्का तगु निग्रोधारामे बिज्याना च्वंगु जुया च्वन । यक्क शाकयत भगवान् बुद्ध

याथाय् वना बाखँ न्यना अभिमानि व तःधं छुपि कोमुलि पह
जुया वल । छोकिर्पि नरम जुया वल । ऐलागुलु त नं भट्ठि
वनेगु तोता यक्क चाला बांलाका ह्ल । सरकानि शाक्यया
पासापि फ्ल फ्ल पा: जुया वन । पासापिसं सलाह नं बीगु
छक्कनिक भगवान् बुद्ध याथाय् वना बाखँ न्यं वंसा ज्यू नि ।
वया धाःसा तथागत सवंजया नां न्यने हे मयो । कुलनाश
या: बम्ह मनूतेत मोजयाय् मज्यू धाइ म्हे सिथाय् नं वनी ला
धाइम्ह ।

लिपा पासापिनि खँ जुल थ्वैत छक भगवान् बुद्ध याथाय्
ध्यंका बीमागु । थ्वया बानि सुधरे मजू । थः थःम्हं मचाय् कु
तले सुना मं सुयातं शुद्ध याय् फै मखु । सुधार नं जुइ मखु ।
पासापिसं निणेययात— थ्वैत छीसं आपा खँ मल्हाय् माल ।
लिपा ला पासा तक मनाल व याकचा जुल ।

सरकानि शाक्य भचा बुहा नं जुया वल । व याकचा नं
जुया वल । वया मन भचा हिला वल । थः थःमन्तुं धाल—
जित मनूतसें पत्याः मया । मेपिन्त पत्याः याः । मेपिसं
धैच्चन— व सरकानि छम्ह बुद्ध याथाय् मवंगुलि ताले मला ।
ऐलागुलु, मिसा गुलु मुल्याहा । थथे धाय् का च्चनेगु बांमला ।
मिले मजू । अथे धाय् का म्बाना च्चनेगु म्हाइ पुसे च्चं । मजिल
जि नं भगवान् बुद्ध याथाय् वने माल धको वन । अबले तथा-
गतं उपदेश बिया च्चंगु जुया च्चन ।

बुद्धया उपदेश न्यना लय् ताया च्चन । न्हापा ला तथागत
याथाय् वने मं मदय् का च्चंगु हे छ्वै च्चने मज्यू व धन कमाय्

याय् मज्यूगु ब्राखं कनीगु धका, बुद्धं ला मचा खाचा दय्का धन
 कमाय् याना नं सदाचारी जुइ ज्यू धया बिज्यात । ध्यबा
 कमाय् याना स्वत्थना जक तय् मज्यू । बरु करपिन्त कवफाय्गु
 ज्या याय् मज्यू, खँ लहाय् मज्यू, मनं मेपिन्त स्यकेगु गवःसा
 खय् मज्यू जक धया बिज्या: । श्व ला बाँलागु खँ खः । जि
 थःगु ज्यां मेपिन्त दुःख बिया च्वना । जि हारां जुया च्वना ।
 जि खन कि मेपिं ग्या: । पासापिसं धागु खः बुद्ध याथाय्
 छक निकः वने माः धका । जि पासा पिनिगु खँ मन्यना । जि
 लिपा लात । एसां बुद्धया संगत लात । आतक धर्म याःसां
 लाः नि । बुद्ध न्हापां नाप लाः खुनु हे सरकानि शाक्य या
 मन बदले जुल । धर्म खन । धर्म चित्त दत । वं उखुनु निसे
 बदमासी ज्या तो तल । भट्ठि वना ऐला त्वना ध्वं काय्का
 मेपिन्त दुःख मविल । बरु मेपिन्त उपकार जुइगु ज्या याना
 जुल । फुगु चाःगु गुहाली ब्यू जुल । यक्वं भि जुल । स्रोतापन्न
 नं जुल । ला वला लिपा व सरकानि शाक्य सित । अले कपिल
 वस्तुइ च्वं पिसं गुपि कि श्रद्धा मदुपिसं बुद्धया थाय् वना
 न्यन- भन्ते, सरकानि सित व मभिम्ह मनूया छु गति जुल ?

तथागतं धैविज्यात- सरकानि शाक्य स्रोतापन्न जुल वयागु
 गति भिन । व मखुथाय लाः मवं ।

बुद्धाया थाय् प्रश्न न्यं वंपि बुद्धया प्रति श्रद्धा दुर्पि मखु ।
 इमिसं थुलि खँ न्यने वं पिने वना हा: वन- हे भाजुपि !
 स्यूला छगू खँ, गुलि याउसे च्वं, न्ह्याक्को पाप याःसां, लाक्को
 पाक्व सना जूसां व मनू बुद्धया शरण वनकि स्वर्गे वर्नागु ।

खँ ला व बदमासम्ह सरकानि शाक्य स्रोतापन्न जुल हँ । व सिना सुगति वन हँ । गज्योगु कतिलापाकगु खँ धका बांलाक खँ लहाः जुल ।

कपिल वस्तुया तःधंम्ह नां जाःम्ह बुद्धया उपासक महानाम शाक्य धैम्ह छम्ह दु । वया बुद्धया विरोधे प्रचार याना जूगु खबर न्यना मन सुख मदयका च्वन । खः मखु छक न्यने माल धका बुद्ध याथाय् वना न्यन—

भन्ते ! छलपोलं सरकानि शाक्यया बारे छु धै बिज्यानागु दु ला ?

वसपोलया लिसः खः सरकानि शाक्य स्रोतापन्न जुल धया ।

महानाम शाक्यं न्यन— गुकथं व स्रोतापन्न जुल ले ?

तथागतं धैबिज्यात— व न्हापा बदमासम्ह खः । लिपा थः ताले मला धैगु थुइका पश्चाताप चाया चरित्र शुद्ध याना यंकल । भि भिगु ज्या याना यंकल । व भि जुल । वयाके मिथ्या दृष्टि मंत । अभिमान मंत । म्वाःमदुगु शंका मंत । उकि जि थथे धयागु खः । वयाके धर्म चेतना दत ।

महानाम शाक्यं थव खँ बांलाक थुइका मेपिन्त कं वन । सरकानि शाक्ययाके धर्म चेतना दत खः । अले मनूतसें थुइका काल मन बदले जुलकि भिनकि भिथाय् लाइगु खनि, सुगति वनीजु खनि । नुगः हे मुख्य खँ खः धैगु थुइका काल । मन महीकं, दृष्टि शुद्ध मजुइकं छुं ज्या सफल जुइ मखु । मन शुद्ध जूइगु हे धर्म खः । उकि धर्म मसीनि ।

मछाः धैगु दुसा धर्म मसीनि

जुजु छम्हेस्या साव योम्ह भिक्षु छम्ह दु । व भिक्षुयात जुजु न्हि न्हि दरबारं भोजन बीके छोइगु जुया च्वन । व भोजन यात ल्वसा ला, डा आदि सासागु दुगु जुया च्वन । दरबारं हःगु भोजन न न भिक्षुया म्हुतु फस्वत । मतलब सावक नय्गु पल्के थुल ।

बुद्धया शिक्षा कथं छुकीसनं पल्के थुइ मज्यू, मात्रा नागे जुइ मज्यू । अपो प्यपुन कि दुःख जुइ धाइ । एनं होश मदै बले साकक नय्गुली हे पल्के थू ।

व भिक्षुया न न्हि न्हि ला, डा नया च्वंगु जुया, ला मदय्क भोजन नय्गु मसात । थौं कन्हे छीथाय् एकादशी खुनु ला मी मज्यू धैगु चलन दु । नय् मज्यू धैगु नियम मदु । उक्कि खा स्याना न नः । दुने दुनें लापसः दु ।

न्हापा: न्हापा: न एकादशी खुनु ला मी मज्यू धैगु चलन दु खनि । ला मदैगु दिने दरबारं हइगु भोजने न डा व ला मदु । उक्कि व भिक्षु ला मदैगु दिने लिककसं च्वंगु पुखुली वना डा लाइगु जुया च्वन । अथे डा लाना च्वंखुनु दरबारं भोजन बी हल । दरबारया मनूते व भिक्षु मात्तु माः जुल लिककसं च्वंगु पुखुली डा लाना च्वंगु खन । इमिसं धाल- क ! गज्योम्ह भिक्षु ! डा का लाना च्वंगु ।

उखे व भिक्षुया नं र्या पहलं उखें थुखें स्वः बले दरबारं
वै च्वंपि मनूत खन । रुवा ह्याउसे च्वंकल । मछाला कय् कय्
कुना विहार पाखे वन ।

दरबारं बोपिसं अज्योम्ह भिक्षुयात नं भोजन बीगु ला
धका मती तया दरबारेसं लित यंकल ।

दरबारे ध्यं बले जुजुं न्यन— विहारे भिक्षु मदु ला ?
घायं भोजन लित जवना वयागु ?

इमिसं धाल— महाराज ! व भिक्षु हे मखु । वं ला
लिक्कसं च्वंगु पुखुली डा का लाना च्वंगु । उक्कि अग्योम्ह
भिक्षु यात नं भोजन बीगु ला धका लितं तुं जवना वया ।

जुजुं न्यन— व भिक्षुं डा लाना च्वंगु छिमिसं हे खनागु
ला ?

इमिसं धाल— जिमिसं हे खनागु ।

जुजुं न्यन— व भिक्षुं छिमित मखँला ?

खँ महाराज । जिपि जक खने सात व साब मछाल ।
जिमिगु रुवा हे स्वय मछाः । कय् कय् कुना विहारे दुहाँ वन ।
थ हे स्वे मछाः धका इमिस धाल ।

जुजुं धाल— व भिक्षु याके मछा धैगु दनिसा धर्म मस्यं
नि । व भि जूनि । क्षीसं गज्यो गज्योगु मत्योगु ज्या याना
च्वना । क्षीपि स्वया गुलिखे च्वे लाः नि । माने याय बहर्पि
खः । हुँ विहारे वना व भन्ते यात भोजन विया वा ।

(४८)

थव वाखँ नं छु धाः धाः सा स्वादे भुले जुइ मज्यू । मद्यक
मगाः धाय् मज्यू । दुगुलि सन्तुष्ट जुइ मसःगुलि दुःख जुल ।

मेगु मुख्य खँ खः । भोजन बी यंकूपिनि व भिक्षु खना मन
स्यंकल । श्रद्धा मवन । तर जुजुया मन मस्यं । व मछाल धागु
शब्द न्यना जुजु विवेक बुद्धि विचाः यात व भिक्षु मस्यनि वा
स्यनी मखुनि । दान विया च्वनागु रोके मयाः । सिर्ति जक
अज्योम्ह भिक्षु यात भोजन याका धका नुगः मर्द्धि मजू ।
रीथाय् भिक्षु पिन्त दान नं विया च्वनी छुं छगू गल्ति खन कि
ब्बो विया च्वनी । अज्यो मेसित दान बी लात धका नुगः
मर्द्धिका च्वनी ।

दान बी धुंका सिर्ति जक विया धाय् माल कि वियागुया
छुं धर्म मन्त । भिक्षु ताले मलाःसां दान कया च्वंसां वयात
धर्म दै मखु । तर श्रद्धां दान ब्बू मेसित धर्म लाइ ।

बोधिसत्वं दुष्ट व दुशील पिन्त दान विया मन त्याका
बुद्ध जुइगु अधिकार दय्कल । मन स्यन कि धर्म मन्त ।

थव वाखने मन मस्यकूगु हे धर्म दनिगु चिं खः ।

कवचाल

धर्मकीति प्रकाशन
नेपाल भाषा

१) बुद्धया भिन्निगू विपाक	२६) बोधिसत्त्व
२) अभिधर्म भाग-१	२७) शाक्यमुनी बुद्ध
३) मैत्री भावना	२८) अनन्त लक्खण सुत्त
४) ऋद्धि प्रातिहार्य	२९) वासेटठी थेरी
५) योहा म्हाय	३०) धम्म चक्रप्पवत्तन सुत्त
६) पञ्चनीवरण	३१) लक्ष्मी द्यो
७) बुद्ध धर्म, द्वितीय संस्करण	३२) महास्वप्नजातक
८) भावना	३३) अभिधर्म भाग-२
९) एकताया ताःचा	३४) बाख्या फल भाग-१
१०) प्रेमं छु ज्वो ?	३५) " " " २
११) कर्तव्य	३६) जातक बाख्य द्वितीयावत्त
१२) मिखा द्वि. संस्करण	३७) राहुलयात उपदेश
१३) बुद्धया अन्तिम यात्रा १	३८) अहिंसाया विजय
१४) " " " २	३९) प्रौढ बौद्ध कक्षा
१५) त्रिरत्न गुण स्मरण
(तृतीय संस्करण)	४०) मुख्य पासा मज्यू
१६) परित्राण (द्वितीय संस्करण)	४१) बुद्धया अर्थनीति
१७) कर्म	४२) श्रमण नारद
१८) प्रार्थना संग्रह द्वि. संस्करण	४३) क्षान्ति व मैत्री
१९) बाख्य भाग-१	४४) उखानया वाख्य पुच्छः
२०) " " २ द्वि. संस्करण	४५) पालि भाषा अवतरण
२१) " " ३	४६) पालि प्रवेश भाग-१
२२) भृति भिसा गति भिन्नी	४७) चमत्कार
२३) बौद्ध ध्यान	४८) मणिचूड जातक
२४) हृदय परिवर्तन	४९) चरित्र पुच्छः
२५) न्हापांयाहु गुरु ? द्वि. सं.	५०) महाजनक जातक

५१) यृही-विनय ट्र. सं.	६२) जप पाठ व ध्यान
५२) बालं भाग-४	६३) लुम्बिनी चिपस्सना
५३) अभिर्घर्म	६४) विश्वर्थम् प्रचार देशना
५४) सप्तरत्न धन	६५) योगीया चिट्ठी
५५) महासति पट्ठान सूत्र	६६) बुद्ध-जीवनी
५६) शान्तिया त्वाथः	६७) पालि प्रवेश भाग-२
५७) चरित्र पृच्छः भाग-२	३८) विश्व धर्म प्रचार देशना भा. २
५८) बुद्ध व शिक्षा	६९) जातक माला भाग २
५९) जातक माला भाग-१	७०) सर्वज्ञ
६०) बौद्ध ध्यान भाग-२	७१) धर्मपद कविता
६१) किसा गौतमी	७२) धर्म मसीनि

नेपाली भाषा

१) बौद्ध प्रश्नोत्तर	११) लक्ष्मी
२) बौद्ध दर्शन	१२) उथानको कथा संग्रह
३) नारी हृदय	१३) बौद्ध जगतमा स्वास्थ्य सेवा
४) बुद्ध शाशनको इतिहास	१४) मिलिन्द प्रदा
५) पठाचारा	१५) श्रमण नारद
६) ज्ञानमाला	१६) वेसन्तर जातक
७) बुद्ध र वहाँको विचार	१७) बौद्ध विश्वास भाग-१
८) शान्ति	१८) सत्तिपट्टान भावना
९) बौद्ध ध्यान	१९) बौद्ध विश्वास भाग-२
१०) पञ्चशील	२०) बौद्ध वर्णण

Dharmakirti Publication
(English)

1. Buddhist Economics & The Modern World
2. Dharmakirti Vihar Today
3. Dharmakirti Vihar

योकूः— शाक्य प्रेस, ओमवहाल, जोरगणेश